

๕.	ศาสตราจารย์เกียรติคุณ ปัทมสิริวัฒน์	ที่ปรึกษา
๖.	ศาสตราจารย์จรัส สุวรรณมาลา	ที่ปรึกษา
๗.	รองศาสตราจารย์วุฒิสาร ตันไชย	ที่ปรึกษา
๘.	นายแพทย์ พยอมยงค์	ที่ปรึกษา
๙.	นายพฤษชัย ดำรงรัตน์	กรรมการ
๑๐.	นายนิสิต จันทน์สรวงศ์	กรรมการ
๑๑.	นางไพรินทร์ ศรีศุภวินิจ	กรรมการ
๑๒.	นายพรหมสวัสดิ์ ทิพย์คงคา	กรรมการ
๑๓.	นายสถาพร วงษ์เจริญ	กรรมการ
๑๔.	นายธนาวัฒน์ สังข์ทอง	กรรมการ
๑๕.	นางสุชาดา รังสินนท์	กรรมการ
๑๖.	นางจุฑามาศ บาระมีชัย	กรรมการ
๑๗.	นายพิพัฒน์ บุรัตนานนท์	กรรมการ
๑๘.	นายสุกิจ เจริญรัตนกุล	กรรมการ

รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง
 แทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง
 ผู้อำนวยการสำนักนโยบายและแผน
 แทนปลัดกระทรวงมหาดไทย
 ผู้อำนวยการสำนักนโยบายการคลัง
 แทนปลัดกระทรวงการคลัง
 ผู้ตรวจราชการกระทรวงศึกษาธิการ
 แทนปลัดกระทรวงศึกษาธิการ
 ผู้ตรวจราชการกระทรวงสาธารณสุข
 แทนปลัดกระทรวงสาธารณสุข
 ผู้อำนวยการฝ่ายกฎหมาย
 แทนเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา
 ที่ปรึกษาระบบราชการ
 แทนเลขาธิการ ก.พ.
 รองเลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจ
 และสังคมแห่งชาติ
 แทนเลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการ
 เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
 รองผู้อำนวยการสำนักงานประมาณ
 แทนผู้อำนวยการสำนักงานประมาณ
 อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

๑๙. ศาสตราจารย์ชาติชาย ณ เชียงใหม่	กรรมการ
๒๐. รองศาสตราจารย์นริศ เศรษฐบุตร	กรรมการ
๒๑. ศาสตราจารย์ไชยวัฒน์ คำชู	กรรมการ
๒๒. รองศาสตราจารย์นรินทร์ เมฆไธรัตน์	กรรมการ
๒๓. รองศาสตราจารย์สกันธ์ วรรณวิวัฒนา	กรรมการ
๒๔. รองศาสตราจารย์นวลน้อย ศรีรัตน์	กรรมการ
๒๕. นายลีมา สماعيل	กรรมการ
๒๖. นายไพโรจน์ พรหมสาส์น	กรรมการ
๒๗. นายสุตจิต นิมิตกุล	กรรมการ
๒๘. นายศิวัช แสงมณี	กรรมการ
๒๙. นายเอกบุญ วงศ์สวัสดิ์กุล	กรรมการ
๓๐. นางนิมมาท ชลิกานนท์	รองปลัดกรุงเทพมหานคร แทนผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร
๓๑. นายอิทธิพล คุณปลื้ม	กรรมการ
๓๒. นายวิทยา คุณปลื้ม	กรรมการ
๓๓. นายพรชัย ไควสุรัตน์	กรรมการ
๓๔. นายพงษ์ศักดิ์ ยิ่งชนม์เจริญ	กรรมการ
๓๕. นายเทอดเกียรติ ชินสรนันท์	กรรมการ
๓๖. นายสัมฤทธิ์ ดั่งวงสน	กรรมการ
๓๗. นายนพดล แก้วสุพัฒน์	กรรมการ
๓๘. นายบุญชู จาตุจักร	กรรมการ
๓๙. นายสนิท วรกิจ	กรรมการ
๔๐. นายสำเนา รัศมีทัต	กรรมการ
๔๑. นายภาณุเดช บุรณพรม	กรรมการ
๔๒. นางอรรณพ ชุมทรัพย์	ผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการ การกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ผู้ไม่มาประชุม

๑. ศาสตราจารย์พิเศษโกวิท โษษานนท์	ที่ปรึกษา	ติดภารกิจ
๒. รองศาสตราจารย์กมลชัย รัตนสกาววงศ์	ที่ปรึกษา	ติดราชการ
๓. รองศาสตราจารย์ณรงค์ ใจหาญ	ที่ปรึกษา	ติดราชการ
๔. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย	กรรมการ	ติดราชการ
๕. ศาสตราจารย์สุรพล นิติไกรพจน์	กรรมการ	ติดราชการ

ผู้เข้าร่วมประชุม

๑. นายอภิรักษ์ โกษะโยธิน	ที่ปรึกษานายกรัฐมนตรี
๒. นายใหญ่ ไรจน์สุวณิชกร	ที่ปรึกษารัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง
๓. นายชัยวัฒน์ อังจิตานท์	ที่ปรึกษารัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง
๔. นายจตุรงค์ ปัญญาดี	สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี
๕. นายพันธุ์ชัย วัฒนชัย	สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

วาระที่ ๑ เรื่องแจ้งให้ที่ประชุมทราบ

- ไม่มี

วาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุมคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (กกถ.) ครั้งที่ ๑/๒๕๕๒

เลขานุการ รายงานว่า ฝ่ายเลขานุการได้จัดทำร่างรายงานการประชุม กกถ. ครั้งที่ ๑/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๒ และได้แจ้งเวียนให้กรรมการทุกท่านพิจารณาได้รับรองภายในวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ ตามหนังสือ กกถ. ที่ นร ๐๑๐๗/ว ๗๘๘ ลงวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ แล้ว มีกรรมการขอแก้ไข ดังนี้

๑. นางจุฑามาศ บารมีชัย รองเลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แทนเลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ขอแก้ไขร่างรายงานการประชุม หน้าที่ ๑๒ วาระที่ ๓.๒ การจัดสรรเงินอุดหนุนทั่วไปให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๒ จำนวน ๑๐๔,๐๔๔.๗๔ ล้านบาท บรรทัดที่ ๓๐ จาก “นายอัมพร จารุจินดา รองเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา แทนเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา กล่าวว่า สภาพัฒนาเศรษฐกิจได้ติดตามการใช้จ่ายเงินอุดหนุนของท้องถิ่นว่าจะใช้จ่ายได้เต็มที่... ซึ่งอยู่ในขั้นตอนการเสนอโครงการ” เป็น “นางจุฑามาศ บารมีชัย รองเลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แทนเลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ กล่าวว่า สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้ติดตามการใช้จ่ายเงินอุดหนุนของท้องถิ่นว่าสามารถใช้จ่ายได้เต็มที่ และมีประสิทธิภาพหรือไม่ ซึ่งพบว่าการใช้จ่ายเงินอุดหนุนทั่วไปไม่เป็นปัญหา แต่ปัญหาในปี ๒๕๕๑ คือ การใช้จ่ายเงินอุดหนุนเฉพาะกิจ ซึ่งเป็นประเด็นปัญหาการเบิกจ่ายที่ล่าช้ากว่าที่ควร จำเป็นต้องมีการติดตามเร่งรัดการใช้จ่าย เนื่องจากปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑ เงินอุดหนุนเฉพาะกิจ จำนวน ๒๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท เบิกจ่ายได้ประมาณร้อยละ ๕๕ เท่านั้น สำหรับปีงบประมาณ ๒๕๕๒ จำนวน ๓๐,๐๐๐ ล้านบาท อยู่ในขั้นตอนการเสนอโครงการ

๒. นางสาวสุภา ปิยะจิตติ รองปลัดกระทรวงการคลัง แทนปลัดกระทรวงการคลัง ขอแก้ไขร่างรายงานการประชุม ดังนี้

๒.๑ หน้าที่ ๗ วาระที่ ๓.๑ การจัดสรรภาษีมูลค่าเพิ่มตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่ อบท. พ.ศ. ๒๕๕๒ สำหรับปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๒ บรรทัดที่ ๑๐ จาก “นางสาวสุภา ปิยะจิตติ กล่าวว่า เรื่องการลดขั้นตอนที่ให้โอนตรงไปที่ อบจ. จะมีปัญหาเพราะว่าในระบบ GFMS จะถึง อบจ. หรือไม่ เพราะในระบบ GFMS จะโอนไปที่กรมการปกครอง ประเด็นภาษีมูลค่าเพิ่ม...” เป็น “นางสาวสุภา ปิยะจิตติ กล่าวว่า เรื่องการลดขั้นตอนที่ให้โอนตรงไปที่ อบจ. จะมีปัญหา เพราะในระบบ GFMS มีความพร้อมที่จะโอนตรงให้ อบจ. ได้หรือไม่ เพราะเข้าใจว่าในระบบ GFMS ปัจจุบันจะโอนไปที่กรมการปกครอง ประเด็นภาษีมูลค่าเพิ่ม...”

๒.๒ หน้าที่ ๑๐ วาระที่ ๓.๒ การจัดสรรเงินอุดหนุนทั่วไปให้แก่ อบท. ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๒ จำนวน ๑๐๔,๐๔๔.๗๔ ล้านบาท บรรทัดที่ ๑๑ จาก “นางสาวสุภา ปิยะจิตติ กล่าวว่า เนื่องจากที่เรียนในวาระ ๓.๑ ตัวเลขที่กระทรวงการคลังจะกระทบกระเทือนมาก... อันนี้จะเป็นปัญหาการคลังเหมือนงูกินหาง” เป็น “นางสาวสุภา ปิยะจิตติ ให้ความเห็นว่า แนวโน้มการจัดเก็บรายได้ของกระทรวงการคลังคาดว่าจะต่ำกว่าเป้าหมาย และจะทำให้เกิดการขาดดุลงบประมาณ อบท. จะขอเบิกเงินอุดหนุนทั้งก้อน โดย อบท. ไม่มีการระดมเงินหรือหนี้ยังไม่ถึงกำหนดชำระในขณะนี้แล้ว อบท. นำเงินไปฝากธนาคารพาณิชย์ ซึ่งจากการตรวจสอบ อบท. มีเงินฝากที่ธนาคารพาณิชย์รวมประมาณ ๒๐๐,๐๐๐ ล้านบาท กรณีนี้จะมี

ผลกระทบต่อการคลังอย่างแน่นอน เพราะกระทรวงการคลังต้องไปกู้เงินให้ อบท. ตามที่ขอเบิก และกระทรวงการคลังต้องเสียดอกเบี้ย ซึ่งไม่เป็นประโยชน์แก่การเงินแผ่นดินในภาพรวม”

๒.๓ หน้าที่ ๑๓ วาระที่ ๓.๒ การจัดสรรเงินอุดหนุนทั่วไปให้แก่ อบท. ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๒ จำนวน ๑๐๔,๐๔๔.๗๔ ล้านบาท บรรทัดที่ ๔ จาก “นางสาวสุภา ปิยะจิตติ กล่าวว่า สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้สำรวจตัวเลขปรากฏว่า... ประมาณ ๔๐,๐๐๐ ล้านบาท” เป็น “นางสาวสุภา ปิยะจิตติ กล่าวว่า สำนักงานเศรษฐกิจการคลังได้สำรวจตัวเลขแล้วปรากฏว่า อบท. มีเงินฝากธนาคารประมาณ ๒๐๐,๐๐๐ ล้านบาท แต่กองทุนสะสมบาง อบท. มีมากน้อยต่างกัน บาง อบท. ไม่มีเงินอาจใช้เต็มที่แล้วหมดไป แต่บาง อบท. มีเงินฝากธนาคาร นอกจากนั้นยังมีกองทุนสะสมเป็นเงินทุนที่มีลักษณะเหมือนกับที่ฝากกับกระทรวงมหาดไทย หัก ๑๐% ทุกเดือน เพื่อเป็นการปล่อยกู้ให้กับ อบท. หรือว่าท้องถิ่นที่ไม่มีเงิน และได้มีการประชุมร่วมกันระหว่างสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง กรมบัญชีกลาง และกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ได้ข้อยุติว่า สามารถจ่ายเงินก่อนรายการนี้ได้ในเดือนมกราคม พ.ศ. ๒๕๕๒ ประมาณ ๔๐,๐๐๐ ล้านบาท”

๒.๔ หน้าที่ ๒๐ วาระที่ ๓.๕ การประเมินเป้าหมายมาตรฐานการจัดบริการสาธารณะของกรุงเทพมหานคร บรรทัดที่ ๒๓ จาก “นางสาวสุภา ปิยะจิตติ กล่าวว่า ใครเป็นผู้รับรองข้อมูลที่จะเป็นตัวเปรียบเทียบ ซึ่งแสดงประสิทธิภาพของท้องถิ่น” เป็น “นางสาวสุภา ปิยะจิตติ กล่าวว่า ใครเป็นผู้รับรองข้อมูลผลการดำเนินงานจริงที่จะเป็นตัวเปรียบเทียบเป้าหมาย เพราะข้อมูลแม่นยำก็จะอ่านประมวลผลได้แม่นยำตรง สามารถสะท้อนปัญหาที่ชัดเจนขึ้น กระทรวงการคลังขอให้มีความรับผิดชอบ เรื่องการปิดงบการเงินให้ทันปีเป็นตัวแปรชี้วัดหนึ่ง ซึ่งแสดงประสิทธิภาพของท้องถิ่นได้หรือไม่”

ทั้งนี้ ฝ่ายเลขานุการจักได้แก้ไขข้อความดังกล่าวในรายงานการประชุมต่อไป

จึงเสนอที่ประชุมเพื่อโปรดพิจารณา

มติที่ประชุม รับรองรายงานการประชุมตามที่ได้มีการแก้ไข

วาระที่ ๑

เรื่องเพื่อพิจารณา

เรื่องที่ ๓.๑ การปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อบท.)

เลขานุการ รายงานว่า วาระเรื่องเพื่อพิจารณานี้มีเค้าโครงกฎหมายที่จะเสนอที่ประชุมพิจารณา รวม ๔ ฉบับๆ แรก เป็นเค้าโครงร่างพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่ อบท. พ.ศ. เสนอโดยคณะกรรมการเฉพาะกิจเพื่อศึกษารูปแบบและแนวทางการกระจายอำนาจให้แก่ อบท. ซึ่งมีศาสตราจารย์ชาติชาย ณ เชียงใหม่ เป็นประธานได้ดำเนินการจัดทำเค้าโครงร่างพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่ อบท. พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการอำนวยการปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการกระจายอำนาจให้แก่ อบท. โดยมีรองศาสตราจารย์วรนิติ เศรษฐบุตร เป็นประธานได้เห็นชอบเค้าโครงร่างกฎหมายฯ ในการประชุมเมื่อวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒

ร่างพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่ อบท. พ.ศ. มีสาระสำคัญในการปรับปรุงระบบการถ่ายโอนภารกิจจากภาครัฐสู่ อบท. การวางระบบการจัดบริการสาธารณะระหว่างรัฐกับ อบท. และระหว่าง อบท. ด้วยกันเอง การจัดสรรรายได้ระหว่างราชการส่วนกลางและราชการส่วนภูมิภาคกับ อบท. และระหว่าง อบท. ด้วยกันเอง จัดให้มีระบบมาตรฐานการบริการสาธารณะของ อบท. การส่งเสริมและกำกับกับการดูแลการจัดบริการสาธารณะ โดยมี กกต. ทำหน้าที่

ดังกล่าว และมีสำนักงานคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (สกถ.) ในสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี ทำหน้าที่เป็นฝ่ายเลขานุการ

ศาสตราจารย์ชาติชาย ณ เชียงใหม่ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ชี้แจงว่า สิ่งที่ปรับแก้ในกฎหมายฉบับนี้มาจาก ประสบการณ์ที่ผ่านการดำเนินงานกระจายอำนาจมาจะครบ ๑๐ ปี ในปีนี้

ประการที่ ๑ เนื่องจากภารกิจของคณะกรรมการที่สำคัญ คือ การกำหนดนโยบายการกระจายอำนาจ แต่ในทางปฏิบัติที่ผ่านมาเวลาของการประชุม กกถ. จะพิจารณาเกี่ยวกับงานด้านการบริหาร การแก้ไขปัญหาข้อขัดข้องต่างๆ ซึ่งไม่มีความต่อเนื่อง ไม่มีเวลาที่จะพิจารณาถึงอนาคตข้างหน้าว่าจะปรับปรุงการกระจายอำนาจอย่างไร จะสนับสนุนให้ อบท. มีประสิทธิภาพ ในการจัดบริการสาธารณะที่ดีที่สุดได้อย่างไร ดังนั้น ในร่างกฎหมายฉบับนี้เสนอว่าควรจะมีกรรมการที่ทำหน้าที่ประจำไม่น้อยกว่า ๓ คน เพื่อทำงานเต็มเวลา และคิดในเชิงนโยบายมากขึ้น มองไปข้างหน้า และกำหนดมาตรการสนับสนุนการกระจายอำนาจให้ สัมฤทธิ์ผล ประกอบกับ สกถ. ซึ่งเป็นฝ่ายเลขานุการมีสถานะเป็นเพียงสำนักหนึ่งในสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีมีข้อจำกัด ด้านอัตรากำลัง และทรัพยากรด้านอื่นๆ จึงมีความจำเป็นที่จะต้องให้มีฝ่ายเลขานุการทำงานในรูปแบบที่มีอัตรากำลัง และมีบุคลากรที่มีความสามารถเพียงพอ และทำงานเชื่อมโยงเป็นเครือข่ายกับหน่วยอื่นๆ ได้ ดังนั้น จึงเห็นควรให้มีบทบาทสถานะในระดับกรมเพื่อรองรับภารกิจทั้งหมดได้

ประการที่ ๒ มีการให้คำนิยามการกระจายอำนาจในกฎหมายให้ชัดเจน ในหมวดที่ ๓ ถึงวัตถุประสงค์ของการกระจายอำนาจ การกำหนดวัตถุประสงค์ของการบริการสาธารณะที่จะต้องให้แก่ประชาชนในแต่ละพื้นที่ หรือกับประชาชนทุกๆ ไม่ที่รับประโยชน์ร่วมด้วย เน้นความสามารถในการตอบสนองปัญหาของท้องถิ่นที่เร็วและตรง ซึ่งต่างจากความหมายเดิมที่ความสามารถมักจะไปยึดติดกับความสามารถทางการเงิน หรือความสามารถทางวิชาการ

ประการที่ ๓ การส่งมอบการจัดบริการสาธารณะ เมื่อส่วนราชการได้มีการถ่ายโอนแล้วต้องมอบให้ท้องถิ่น บริการแทนทันที ในขณะเดียวกันจะหิ้วท้องถิ่นไปไม่ได้ ต้องสนับสนุนการดำเนินงานให้ท้องถิ่นสามารถรับงานที่ถ่ายโอนไปแล้วนั้น ทำให้ได้ผลเท่าเทียมกับมาตรฐานที่องค์กรเจ้าของหน้าที่เดิมก่อนที่จะมอบให้ ซึ่งที่ผ่านมามีช่องว่างทางกฎหมาย เมื่อมีการถ่ายโอนแล้วไม่มีเจ้าของอำนาจเดิมก็ไม่สามารถตั้งงบประมาณได้อีก ทำให้ไม่สามารถช่วยส่งเสริมได้เพียงพอ กระทรวงมหาดไทยต้องทำหน้าที่ในการกำกับดูแล ซึ่งต้องมีผู้รู้ในงานของทั้ง ๒๐ กระทรวง ที่มีการถ่ายโอนลงไปย่อมเป็นไปไม่ได้ที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจะไปสะสมบุคลากรที่เชี่ยวชาญหลากหลายอย่างนั้น และทำหน้าที่ในการส่งเสริมให้สัมฤทธิ์ผล

ประการที่ ๔ เนื่องจากไม่มีการกำหนดไว้ในกฎหมาย ให้เป็นหน้าที่ของคณะกรรมการที่จะคอยดูแลสอดส่องว่า บริการสาธารณะมีการถ่ายโอนให้ อบท. ใดก็ตาม หากยังไม่สามารถทำได้ตามมาตรฐาน หรือได้ให้บริการที่ครอบคลุมทั่วถึงแก่ประชาชน ซึ่งหน่วยราชการต่างๆ เคยทำมาก่อน คณะกรรมการจะมีอำนาจที่จะกำหนดให้ท้องถิ่นอื่นที่อยู่ใกล้เคียง ทำหน้าที่ในการให้บริการดังกล่าวไปชั่วคราวก่อน เมื่อ อบท. ที่ได้รับมอบอำนาจได้รับถ่ายโอนไปมีความพร้อมก็สามารถเข้ามาทำหน้าที่ให้บริการสาธารณะแทน เพื่อเป็นหลักประกันว่าประชาชนแต่ละแห่งนั้น จะไม่ตกอยู่ในภาวะข้อจำกัดที่ไม่ได้รับการบริการที่ดี เนื่องจาก อบท. นั้นไม่มีความสามารถ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องอะไรก็ตาม เป็นหน้าที่ของ กกถ. ต้องไปดูแล ขณะนี้ไม่มีการดูแลการปฏิบัติอย่างชัดเจนว่าถ่ายโอนไปแล้วแต่ละตำบล แต่ละเทศบาลได้รับการครอบคลุมหรือไม่ มาตรฐานเดียวกันหรือไม่ ซึ่งผิดเจตนารมณ์ของการกระจายอำนาจ จึงต้องเขียนกฎหมายในประเด็นนี้ไว้

ประเด็นที่ ๕ เรื่องการจัดทำบริการสาธารณะใดๆ ก็ตามต้องมีความชัดเจน มีความสัมพันธ์ของ ๒ หลัก คือ หลักพื้นที่ที่เป็นพื้นที่ในความรับผิดชอบ อบท. ระดับความสามารถ สมรรถนะในการจัดการต้องมีความชัดเจนในพื้นที่ที่ปฏิบัติ และมีสมรรถนะที่พร้อมที่จะทำงานและให้จังหวัดนั้นสนับสนุนการดำเนินการของท้องถิ่นตามที่ได้รับการถ่ายโอนที่ กกถ. กำหนดไว้

เพราะที่ผ่านมามีช่องว่างว่าบางเรื่องไม่มีความชัดเจน ถ่ายโอนไปแล้วจังหวัด อำเภอ ไม่ทราบว่าจะอยู่ตรงไหนในเรื่องนี้ เพราะกฎหมายไม่ได้ระบุไว้ นี่เป็นหมวดที่ ๓ ที่พยายามจะอุดช่องว่างจากประสบการณ์ที่ผ่านมาในระยะ ๕-๖ ปี ที่ทำงานกันมา สำหรับหมวดที่ ๔ เป็นเรื่องของแผน จุดเน้น คือ การทำแผนการกระจายอำนาจในทุก ๕ ปี ควรเป็นแผนลักษณะเชิงรุก ไม่ใช่กำหนดว่าจะกระจายอย่างไร แต่เป็นแผนที่ระบุว่าเมื่อกระจายอำนาจไปแล้วจะทำอะไรบ้าง เพื่อให้การกระจายอำนาจนั้นบรรลุผล ที่ผ่านมามีแต่รายการ อำนาจหน้าที่ที่จะถ่ายโอน หมวดต่อมาหมวดที่ ๕ การบริการสาธารณะหลายเรื่อง ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการศึกษาหรือเรื่องของการดูแลสุขภาพภูมิภาคต่างๆ มีความเหลื่อมกันหรือเกี่ยวพันกันระหว่าง อบท. แต่ละระดับ ในร่างกฎหมายฉบับใหม่นี้ได้กำหนดให้ อบท. มี ๒ ชั้น โดยองค์การบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.) เป็นชั้นบน เทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) เป็นชั้นล่างที่อยู่ใกล้ชิดประชาชน ซึ่งเป็นครั้งแรกที่เขียนให้มี ๒ ชั้น ดังนั้นจำเป็นจะต้องมีกลุ่มบุคคลซึ่งอาจเป็นคณะกรรมการของคณะกรรมการชุดนี้ ทำหน้าที่ในการกำหนดแบ่งอำนาจหน้าที่ระหว่าง อบท. ด้วยกัน เช่น เรื่อง ก. นั้น อบจ. ดำเนินการอะไร เทศบาลที่อยู่ในจังหวัดเดียวกันนั้นจะดำเนินการอะไร และ อบต. จะดำเนินการอะไร จะได้มีการกำหนดแบ่งหน้าที่ไว้โดยยึดหลักวัตถุประสงค์ หลักความสามารถ และหลักเกณฑ์อื่นๆ ที่จัดทำ เพื่อให้เกิดการใช้ทรัพยากรของรัฐที่มีการถ่ายโอนลงไปให้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และไม่เกิดปัญหาเรื่องการซ้ำซ้อนในการปฏิบัติหน้าที่ ที่ผ่านมามีได้มีกลไกอย่างนี้ จึงเกิดการถกเถียงเรื่องซ้ำซ้อน แต่ถ้ามีการรวมการชุดดังกล่าวขึ้น กรรมการชุดนี้จะเป็นผู้แต่งตั้งขึ้นไปกำหนดหลักเกณฑ์ และดูแลให้มีการแข่งขัน ซึ่งเป็นไปตามความพร้อมของพื้นที่ด้วย ดังนั้นถ้ากฎหมายใช้หลักคิดนี้ ต่อไปเรื่องการบริการสาธารณะบางอย่าง ในบางกลุ่มจังหวัดหรือบางจังหวัด อบจ. บางจังหวัดทำเรื่องนั้นมากกว่า อบจ. จังหวัดอื่นก็ได้ อยู่ที่ความสามารถของแต่ละแห่งและอยู่ที่กรรมการจะเป็นผู้ดูแล ที่จะมีการศึกษาและกำหนดให้หลักนี้สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนและความสามารถของ อบท. ด้วย ซึ่งทั้งหมดเป็นการให้หลักประกันกับประชาชนว่า รัฐกระจายอำนาจให้แล้ว ประชาชนไม่ได้เสียอะไรแม้แต่ได้ประโยชน์ หมวดต่อไปเป็นเรื่องของการจัดบริการสาธารณะ หมวดที่ ๖ อำนาจหน้าที่ได้มีการวางกรอบอำนาจหน้าที่ของ อบท. แต่ละรูปแบบในการจัดบริการสาธารณะ และมีการจัดวางหลักเกณฑ์ความรับผิดชอบร่วมกันระหว่างรัฐกับ อบท. ด้วย โดยมีกำหนดหลักการของการยัดขนาด มีขั้นตอนที่ต้องทำร่วมกัน เป็นเจ้าของภารกิจร่วมกัน หรือว่ารัฐเป็นเจ้าของแต่มอบให้ อบท. ทำ เขียนให้ชัดเจนขึ้น ในหมวดนี้มีสิ่งที่เสนอขึ้นมาใหม่ให้มีการถ่ายโอนอำนาจให้แก่ท้องถิ่นเพิ่มขึ้นอีก นอกเหนือที่จะกำหนดโดยกฎหมายจัดตั้ง นอกจากนี้ที่เขียนไว้ในแผนกระจายอำนาจแล้ว จะมีอีก ๒๑ ภารกิจ ที่เขียนว่าควรจะเป็นเรื่องของท้องถิ่นซึ่งจะโอนไปกฎหมายแนบนี้

หมวดต่อไปเป็นเรื่องใหม่ คือ มาตรฐานการบริการสาธารณะโดยแยกชัดเจนว่า มาตรฐานการบริการสาธารณะ มี ๒ อย่าง คือ มาตรฐานในเรื่องวิชาการ เช่น ความคงทนแข็งแรงในลักษณะของถนนหรือยาง มาตรฐานในการดูแลเด็ก อีกมาตรฐานหนึ่งเป็นมาตรฐานเป้าหมายการบริการที่จะต้องมองในเชิงการครอบคลุมทั่วถึงในกลุ่มเป้าหมายต่างๆ เพื่อไม่ให้ตกหล่น เพื่อให้ประชาชนแต่ละกลุ่มนั้นได้รับการบริการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเป้าหมายการจัดบริการที่เป็นอำนาจหน้าที่ของท้องถิ่น แต่ละประเภทที่กฎหมายกำหนดว่าต้องทำ จะต้องมีการประเมินว่าทำจริงหรือไม่ และทำตามเป้าหมายนั้นหรือไม่ ซึ่งเขียนกลไกไว้ว่าในการดูแลมาตรฐานแต่ละอย่างนั้นเมื่ออำนาจหน้าที่ หรือหน่วยงานกลางเข้าไปร่วมดำเนินการในการประเมิน ส่วนหมวด ที่ ๘ เรื่องจัดสรรรายได้ รายละเอียดจะอยู่ในกฎหมายรายได้ เพื่อให้เข้ากับกฎหมายแผนและขั้นตอนฯ เป็นกฎหมายตัวเชื่อม ที่ทำให้ อบท. เคลื่อนไหวได้ สามารถทำงานได้ จึงจำเป็นต้องระบุไว้ในกฎหมายนี้ว่า เรื่องของกรอบรายได้นั้นเป็นอย่างไร แต่รายละเอียดจะอยู่กฎหมายรายได้ ซึ่งจะมีการเสนอต่อไป ในหมวดที่ ๙ ว่าด้วยการส่งเสริมและกำกับดูแลในกฎหมายนี้แสดงเจตนาชัดเจนว่าให้แยกการส่งเสริมออกจากการกำกับดูแล ที่ผ่านมามีการส่งเสริมกับการกำกับดูแลนั้น ไม่ได้มีการแยกอย่างชัดเจน ทำให้ไม่สามารถที่จะตอบได้ว่า ส่งเสริมได้ดีหรือไม่ กำกับดูแลได้ดีหรือไม่ ดังนั้นจึงเสนอให้แยก เพราะว่าการกำกับดูแลนั้น เพียงกำกับดูแล ๓ อย่าง (๑) กำกับดูแลเรื่องการให้ อบท. ทำตามที่กฎหมายระเบียบต่างๆ กำหนด (๒) กำกับดูแลเรื่องงานที่จะต้องเป็นไปตามที่

กำหนดไว้ในกรอบต่างๆ และ (๓) กำกับดูแลเรื่องการเงิน ซึ่งก็มีหน่วยงานดูแลอยู่แล้ว ในเรื่องกำกับดูแล ๒ ประการเท่านั้น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นทำงานแทนกระทรวงมหาดไทย มีหน้าที่โดยตรงอยู่แล้ว ส่วนการส่งเสริมนั้นเป็นเรื่องของสหวิทยาการ เป็นเรื่องของกระทรวงต่างๆ ที่ร่วมกัน ชีวิตของประชาชน บริการสาธารณะต่างๆ เป็นเรื่องที่มีทุกด้าน มีทุกมิติสัมพันธ์กัน ดังนั้น การส่งเสริมจึงต้องทำงานโดยหน่วยงานที่สามารถที่จะระดมความร่วมมือหลายฝ่ายมาดำเนินการส่งเสริมอย่างเป็นขั้นเป็นตอน จำเป็นที่จะต้องจัดรูปแบบการส่งเสริมเสียใหม่ โดยมีองค์กรที่สามารถที่จะเชื่อมโยงหลายๆ ฝ่าย อาจอยู่ตรงกลางที่จะทำหน้าที่ในการส่งเสริมได้อย่างเหมาะสมและจัดทำกรประเมินผลการจัดบริการสาธารณะ ซึ่งเป็นหน้าที่ของกรรมการชุดนี้ที่ต้องประเมินด้วยการกระจายอำนาจไปแล้ว บริการสาธารณะแต่ละชุด แต่ละด้านประชาชนมีชีวิตดีขึ้นหรือไม่ พึงพอใจหรือไม่ เพื่อจะได้ตอบคำถามต่อไปในวันข้างหน้าว่า แล้วจะกระจายอะไรอีก ในเรื่องที่จะให้บ้านเมืองนั้นเจริญก้าวหน้าต่อไปเรื่อยๆ ทั้งหมดนี้เป็นสาระสำคัญของกฎหมายฉบับนี้ที่ได้กันคิดมา ตามที่รับมอบหมาย

เลขาธิการ กล่าวว่า คณะอนุกรรมการแต่ละคณะจะมีผู้แทนจากส่วนราชการ และผู้แทนจาก อบท. เข้าร่วมอยู่ในทุกคณะ แต่ละคณะประชุมกันบ่อยมาก แล้วกฎหมายแต่ละฉบับคณะอนุกรรมการอำนาจการฯ เสนอว่าเป็นเพียงเค้าโครง โดยจะมีข้อสังเกต ซึ่งบางครั้งไม่สามารถตัดสินใจในที่ประชุมของคณะอนุกรรมการได้ ก็จะเป็นข้อสังเกตอยู่ท้ายเค้าโครงกฎหมายแต่ละฉบับ

ประธาน กล่าวว่า วันนี้มีร่างให้พิจารณา อย่างน้อยที่สุดกรรมการทุกท่านควรจะได้มีโอกาสพิจารณา ให้เวลาสักเท่าไร ก็แล้วแต่ที่ประชุมว่าสามารถส่งข้อเสนอที่เกี่ยวข้องกับบรรดามาตราต่างๆ ไปให้กับคณะอนุกรรมการได้ เพื่อใช้ประกอบเพียงแต่อย่างประเด็นที่เป็นหลักการใหญ่ๆ ก็สามารถที่จะหยิบยกขึ้นมาได้

นายพรชัย ไควสุรัตน์ นายก อบจ. อุบลราชธานี กรรมการผู้แทน อบท. กล่าวว่า สมาคมท้องถิ่น อบจ. เทศบาล และ อบต. มีความเห็นว่าร่างทั้ง ๔ ร่างของ กกถ. นั้นดีแล้ว แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นได้รับข้อมูลเมื่อไม่กี่วันมานี้ จึงต้องการพิจารณาให้ละเอียดมากขึ้น ในที่นี้ขอเพิ่มข้อสังเกตในฐานะของท้องถิ่นทั้งหน่วยงาน ก็คือ อบจ. เทศบาล อบต. ร่างหลักๆ นั้นเห็นชอบด้วย แต่ต้องการเติมในข้อสังเกต แล้วต้องการให้ร่างทั้ง ๔ ร่างนี้ เป็นร่างหลักที่จะเสนอ ซึ่งเข้าใจว่ามีการเสนอร่างโดยหลายส่วนไม่ว่าจะเป็นของกระทรวงมหาดไทย ของ สส. ด้วยหลักการและเหตุผล หรือการปฏิบัติงานของหน่วยงานปฏิบัติของท้องถิ่นทั้ง ๓ หน่วยงาน เห็นรอบในร่างทั้ง ๔ ร่าง ก็จะเป็นร่างหลัก แต่เพิ่มข้อสังเกตโดยมีเงื่อนไขระยะเวลาในการเสนอข้อสังเกตนี้ ในฐานะของ ๓ หน่วยงาน หรือผู้ทรงคุณวุฒิ หรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องจะได้ร่วมกันเพิ่มข้อสังเกตเข้ามาเพิ่มเติมด้วย

รองศาสตราจารย์ยรรนดี เศรษฐบุตร กล่าวว่า มีระยะเวลา ๒ ปี คณะอนุกรรมการพยายามทำให้เสร็จก่อนวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ แล้วส่งให้ท่านประธาน และนำเสนอ กกถ. เพื่อพิจารณา เพราะฉะนั้นมีระยะเวลา ๑ ปีตามรัฐธรรมนูญกำหนด แต่ว่า ๑ ปี เป็นมาตรการเร่งรัดเท่านั้น แต่การเมืองถูกกำหนดไว้ ๑ ปี คณะอนุกรรมการฯ ส่งภายใน ๑ ปี ที่จะพิจารณาในชั้นองค์กรต่างๆ คณะอนุกรรมการมีการถกเถียงกันมาแล้ว ข้อสังเกตคือ ข้อที่ตกลงไม่ได้แล้วเพื่อความเป็นธรรมกับฝ่ายที่ตั้งข้อสังเกตได้ใส่ไว้เพื่อให้พิจารณา เช่น กฎหมายบางฉบับบอกว่า ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธาน กก. ที่จังหวัดตกลงกันไม่ได้ก็ให้รัฐบาลตัดสิน อันนี้คือข้อสังเกตที่ค้างอยู่ ส่วนที่สำคัญ กกถ. ยังไม่ได้เห็น เพราะฉะนั้นต้องให้เวลา กกถ. แต่ถ้าให้เวลาและตั้งข้อสังเกตแล้ว ตามความเห็นควรเป็นเรื่องของคณะกรรมการหรือรัฐบาลจะรับไปพิจารณาแล้วดำเนินการตามขั้นตอนเพื่อให้เสร็จภายใน ๑ ปี กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้ส่งกฎหมายบางฉบับไปที่คณะกรรมการกฤษฎีกาแล้ว ถ้ากฎหมายนี้เข้าไปแก้เพื่อให้รวดเร็วที่คณะกรรมการกฤษฎีกา ในวันนี้รัฐบาลต้องพิจารณาว่าเห็นด้วยหรือไม่อย่างไรก็จะได้ดำเนินการให้ทัน

นายสุกิจ เจริญรัตนกุล อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กล่าวว่า ไม่ขัดข้องกับร่างกฎหมายทั้ง ๔ ฉบับ แต่ให้ข้อสังเกตเพิ่มเติมว่า ประเด็นที่ ๑ องค์ประกอบของ กกต. ส่วนของข้าราชการประจำนั้นที่ฝ่ายเลขานุการเสนอว่าจะให้ปลัดกระทรวงศึกษาธิการและปลัดกระทรวงสาธารณสุขไม่เป็นการรวมการในร่างฉบับนี้แล้วแต่ตั้งบุคคลอื่นแทน ๒ ท่าน คือ ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีและเลขาธิการ กกต. ตรงนี้เป็นเรื่องสำคัญ ผู้ที่กำหนดนโยบายต้องมีองค์ความรู้ที่สมบูรณ์ รู้ลึก รู้จริง รู้แจ้ง ภารกิจของท้องถิ่นที่ถ่ายโอน ๔๐๐ กว่าภารกิจเกี่ยวข้องกับกระทรวง ทบวง กรม ประมาณ ๔ - ๕ กระทรวง เพราะฉะนั้นการส่งต่อไปนั้นไม่ใช่ได้ทันที เป็นภารกิจที่มีการถ่ายโอนต่อเนื่องเรียกว่า ให้การสนับสนุนอย่างต่อเนื่อง กระทรวงสาธารณสุขมีการกิจที่สำคัญมาก และกำลังทยอยถ่ายโอนสถานเอนกมัยตำบล ประสิทธิภาพความรู้ต่างๆ ก็ต้องพึ่งพาสาธารณสุขอยู่ดี เพราะฉะนั้นผู้ที่จะกำหนดนโยบายต้องเป็นผู้รู้จริง เช่นเดียวกับกระทรวงศึกษาธิการ ฉะนั้นไม่ขัดข้องถ้าจะเพิ่มกรรมการ แต่ควรให้ผู้รู้จริงช่วยกันกำหนดนโยบาย เช่น กรมบัญชีกลาง มีปลัดกระทรวงการคลังเป็นกรรมการอยู่แล้ว กระทรวงการคลังจะพิจารณาเรื่องต่างๆ ไปแต่ลงลึกเรื่องของระเบียบปฏิบัติกระทรวงการคลัง ปัจจุบันท้องถิ่นไม่ใช่ระเบียบของกระทรวงการคลัง แต่ประยุกต์ใช้วิธีการทางคลังวิธีงบประมาณนำไปประยุกต์เพื่อความคล่องตัว แต่อย่างไรก็ตามขอให้ยึดมาตรฐานเดิมอยู่บ้าง เพราะฉะนั้น ๓ หน่วยงานสำคัญ ปลัดกระทรวงสาธารณสุข ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ และกรมบัญชีกลาง ประเด็นที่ ๒ เรื่องการจัดตั้งของท้องถิ่น เหตุใดจึงต้องจัดตั้งท้องถิ่น และเหตุใดต้องกำหนดแผนว่าปีนี้จะให้ท้องถิ่นมีรายได้เท่านี้เท่านี้ ก็เพราะท้องถิ่นต้องอาศัยเงินอุดหนุนจากรัฐบาลท้องถิ่นจะต้องอาศัยเงินจัดสรรให้จากรัฐบาล ท้องถิ่นต้องอาศัยเงินที่แบ่งให้หรือเก็บให้จากรัฐบาล ประมาณร้อยละ ๔๐ ฉะนั้นมีความจำเป็นอย่างยิ่ง คณะกรรมการชุดนี้ต้องรู้เรื่องโตบ้าง รู้เรื่องภาษีอาภู่ที่ไหน มีความเป็นมาอย่างไร ต้องรู้จัก ฐานภาษีอันนี้ถ้าเข้าใจจริงจะดีอย่างมาก แต่ก็จำเป็นต้องให้ แต่เมื่อให้ไปแล้วขอให้อย่างเป็นธรรม อย่าให้กระจุกตัว เพราะฉะนั้นการจัดตั้งท้องถิ่น ถ้าเข้าใจจริง ไม่ได้พูดถึงเรื่องของภารกิจ เหมือนกันทั้งสิ้น เพียงแต่ว่าจำนวนสมาชิกสภาเทศบาลไม่เท่ากัน แล้ววันนั้นการออกแบบท้องถิ่นไทยผิดหลักการไปหมด เช่น เทศบาล นายกเทศมนตรีเลือกตั้งโดยตรง สมาชิกสภาเทศบาลไม่สามารถที่จะควบคุมเทศบาลได้ กรณีเทศบาลไม่ผ่านตั้งกรรมการร่วมเหล่านี้นี้เป็นต้น ตรงนี้คือจุดเปลี่ยนสำคัญอีกจุดหนึ่งของท้องถิ่นแล้วจะไปกระทบกับภารกิจ ๓-๔ ฉบับ กฎหมายฉบับนี้จะไปกระทบกับพระราชบัญญัติเทศบาล พระราชบัญญัติ อบจ. และพระราชบัญญัติ อบต. รวมทั้งประเด็นอื่น มีกำหนดไว้ในพระราชบัญญัติแต่ละส่วน ก็จัดตั้งท้องถิ่นแต่ละฉบับ

ประธาน กล่าวว่า ถ้าอภิปรายทั่วไปจะยากในการทำงาน ขอประเด็นก่อนเรื่องของกระบวนการรองศาสตราจารย์วรนิติ เศรษฐบุตร มีความว่าต้องเริ่มนับใหม่ เพราะว่าถ้ามีคนตีความว่าบทเฉพาะกาล บังคับเฉพาะรัฐบาลท่านนายกรัฐมนตรี (นายสมัคร สุนทรเวช) ไม่เป็นไร เพียงแต่ว่าควรให้ชัดเจนก่อนว่า ประเด็นที่ ๑ ถ้ามีร่างรัฐบาลก็ควรจะมีร่างเดียว ถ้าแต่ละหน่วยงานเสนอเข้าไป บอกได้เลยจากประสบการณ์ก็คือว่าจะไปหนักที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เพราะว่าสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาจับไปจากกระทรวง และ กกต. และไม่เหมือนกัน สุดท้ายสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาต้องไปทำใหม่ขึ้นมา ในเมื่อกรรมการตรงนี้ คือ หน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรงเรื่องกระจายอำนาจ ร่างที่เป็นหลักต้องมาจากที่นี่ ประเด็นที่ ๒ เพื่อให้ความเป็นธรรมกับรัฐสภา ก็ควรจะพยายามเสนอกฎหมายนี้ให้เข้าไปสู่การพิจารณาตั้งแต่ต้นสมัยนิติบัญญัติก็คือเริ่มเดือนสิงหาคม เพราะฉะนั้นจะมีเวลาประมาณ ๔-๕ เดือน ซึ่งหมายถึงว่า ตรงนี้เสร็จนำเสนอคณะรัฐมนตรีไปสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา และเสนอต่อไปที่รัฐสภา ที่นี้เบื้องต้นเห็นตรงกันว่ากรรมการไม่มีโอกาสดู เพราะฉะนั้นอย่างน้อยที่สุดไปอีก ๑ เดือนข้างหน้า ต้องเปิดโอกาสให้ส่งความเห็นต่างๆ เข้าไป หรืออาจไม่ถึง ๑ เดือนได้หรือไม่

นายพอล แก้วสุพรรณ นายก อบต. อ้อมเกร็ด กรรมการผู้แทน อบท. กล่าวว่า เห็นด้วย แต่มีข้อสังเกตเพิ่มเติมอีกหลายฉบับจากในเอกสารและอาจจะเพิ่มเติมเป็นลายลักษณ์อักษร ก็จะขอเวลารับหลักการแล้วก็ไปเพิ่มเติมปรับปรุงประมาณ ๓๐ วัน

นายเทอดเกียรติ ชินสรนันท์ นายกเทศบาลเมืองแม่สอด กรรมการผู้แทน อปท. กล่าวว่า ประเด็นเรื่องกฎหมาย ๔ ฉบับ ได้รับเอกสารเมื่อประมาณ ๔-๕ วันที่ผ่านมา และได้หารือกับสมาคมสันนิบาตว่าจะขอเวลาประมาณ ๑ เดือน ในการที่ต้องอธิบายให้กับผู้ที่มีส่วนได้เสีย คือ นายกเทศมนตรี และปลัดเทศบาลรวมแล้วกว่า ๓,๐๐๐ คน ซึ่งในหลักการส่วนใหญ่เห็นด้วยแล้ว แต่มีรายละเอียดปลีกย่อยเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติ ซึ่งจะต้องพิจารณาให้ดี เพราะถ้าออกเป็นกฎหมายบังคับใช้แล้วจะแก้ไขลำบาก

นายวัลลภ พริ้งพวงย์ รองอธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กล่าวว่า ในส่วนของกระทรวงมหาดไทยได้เสนอตัวประมวลกฎหมายท้องถิ่นเข้าไปแล้ว ขณะนี้อยู่ระหว่างการพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา แต่ว่ามีบางหมวด โดยเฉพาะหมวดของรายได้ในสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกายังเว้นไม่พิจารณาของกระทรวง เพื่อจะรอกฎหมายฉบับนี้

เลขาธิการ กล่าวว่า เข้าใจว่ากฎหมายที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นกล่าวถึง เสนอตั้งแต่สมัยนายโกลน พลกุล เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยหลายปีแล้ว และกระทรวงมหาดไทยก็คงมีการปรับปรุงร่างเสนอด้วย ในส่วนของพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจฯ มีมาตราหนึ่งที่ขอแก้ไขให้ยกฐานะสำนักงานคณะกรรมการกระจายอำนาจ เป็นระดับกรม

ประธาน กล่าวว่า ที่เคยแก้ก่อนหน้านี้ไม่นับ เฉพาะว่าจะต้องดำเนินการตามรัฐธรรมนูญ ปี พ.ศ. ๒๕๕๐ ขณะนี้ฉบับแรกมีฉบับเดียวใช้หรือไม่ โดยหลักการพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาควรจะรอฉบับนี้เป็นหลัก

นายธนวัฒน์ สังข์ทอง ผู้อำนวยการฝ่ายกฎหมาย แทนเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา กล่าวว่า ขณะนี้ร่างของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาจะมีกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับกระทรวงมหาดไทย และ สกต. เสนอไป ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๔ คือ ประมวลท้องถิ่น กระจายอำนาจ กฎหมาย กต. ข้าราชการท้องถิ่น ซึ่งแล้วเสร็จไปส่วนหนึ่ง ในขั้นนี้กำลังพิจารณา เพราะขณะนั้นมีเหตุการณ์ก็ต้องยุติไปพักหนึ่ง ก็ต้องกลับมาพิจารณาเมื่อประมาณปลายปีที่ผ่านมา และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้รับทราบ ว่า กต. มีการปรับปรุงกฎหมาย ๓ ฉบับ รวมทั้งให้มีกฎหมายรายได้ขึ้น เพื่อให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ ซึ่งอย่างน้อยต้องมี ๔ ฉบับ มีของกฎหมายจัดตั้ง กฎหมายรายได้ กระจายอำนาจ และรวมกฎหมายบุคคลท้องถิ่น ส่วนจะรวมเป็นประมวลหรือไม่นั้น อยู่ที่ดำเนินการตามนโยบาย เพราะฉะนั้นขณะนี้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาส่วนของประมวลแล้วก็อยู่ในส่วนของกฎหมายอื่นๆ ประมาณ ๓-๔ ฉบับ เพราะเกรงว่าเมื่อพิจารณาไปแล้ว ส่งกลับไป มีปัญหาเรื่องของไม่ใช้หลักการเดียวกันก็จะต้องนำกลับมาหารืออีก ซึ่งขณะนี้รอกฎหมายกระจายอำนาจ กฎหมายรายได้ กฎหมายข้าราชการท้องถิ่นไว้ ส่วนประมวลยังเดินทางไปไม่ได้เพราะว่าสาระไม่ค่อยต่างกันมากนัก เพียงแต่รายละเอียดถ้าเสร็จจากนี้ไปได้เร็ว ส่งไปก็จะได้ปรับปรุงในคราวเดียวกัน

ประธาน กล่าวว่า เพราะฉะนั้นขอ ๑ เดือน ให้เสนอเป็นลายลักษณ์อักษร ที่เห็นชอบวันนี้เป็นเพียงเค้าโครง ไม่ใช่ตัวร่างทั้งหมด เพราะฉะนั้นไม่ต้องลงลึกรายละเอียดเป็นมาตรา แต่มีหลักการสำคัญที่คิดว่า ควรต่อไปต้องกลับมาที่นี้ให้ตัดสินใจเชิงนโยบาย คือ ๑) เรื่องหน่วยงานที่จะดูแลเรื่องนี้ เป็นประเด็นที่ต้องพูดกันให้ชัดว่าความสัมพันธ์และการแบ่งบทบาทหน้าที่ระหว่าง สกต. กับกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจะเป็นแบบใด ๒) ข้อสังเกตของคณะอนุกรรมการต้องให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาช่วยพิจารณา คือ การถ่ายโอนภารกิจหรือการกระจายอำนาจ สุดท้ายถ้ามีปัญหาว่า กรมต้องถ่ายโอนงานมีกฎหมายของตัวเองอยู่ แล้วขัดหรือแย้งกัน ต้องไปแก้กฎหมายฉบับนั้นด้วยซึ่งจะทำได้ยากมาก เช่น เรื่องเกี่ยวกับการขนส่งคมนาคมทางน้ำ ปรากฏว่าไปอยู่ ๓-๔ กรม แล้วบอกว่าทำไม่ได้เพราะว่ากรมเหล่านั้นยังถือกฎหมายฉบับเดิมอยู่ แล้วต้องไปแก้กฎหมายเหล่านั้น เพราะฉะนั้นก็ขอพิจารณาก่อนว่าจะมีวิธีการเขียนอย่างไร เช่น ถ้าเดินตามกฎหมายแม่บทกระจายอำนาจแล้ว

ถือว่าเป็นการยกเลิกกฎหมายเดิมอย่างไร อันนี้ก็เป็นวิธีการที่จะคล่องตัวมากยิ่งขึ้น ๓) เรื่องของการถ่ายโอน ควรจะเขียนให้มีความยืดหยุ่น โดยให้เกิดความเป็นไปได้ ถ้าคิดในกรอบว่าทั้งงาน ทั้งคน ทั้งเงิน ต้องไปพร้อมกัน นั้นยากมาก กลายเป็นเรื่องทะเลาะกันว่าอยู่กับใคร ซึ่งต้องให้เกิดความสอดคล้องกัน แต่ควรเปิดช่องให้เกิดความร่วมมือระหว่างท้องถิ่นกับส่วนกลางให้ทำงานไปได้ จะเป็นในลักษณะเปลี่ยนผ่าน หรือเป็นลักษณะหุ้นส่วน ต้องเปิดเอาไว้ เช่น งานทางด้านการศึกษากับสาธารณสุข ถ้าคิดในกรอบว่ายกให้กันไปไม่เกิด เพราะมีการกิจบางส่วนของส่วนกลางต้องอุดหนุนช่วยตลอดเวลา งานในลักษณะอย่างนั้น แต่ควรให้ท้องถิ่นเข้ามาเท่านั้นเอง แต่ว่าขณะนี้มีปัญหาเรื่องโรงเรียนขนาดเล็ก ซึ่งเป็นปัญหากับกระทรวงด้วย เป็นปัญหากับรัฐบาลด้วย เช่น ถ้ามีรูปแบบที่โอนโรงเรียนขนาดเล็ก ท้องถิ่นเข้ามาดูแลจัดการเพื่อจ้างคนเสริม แต่คนเดิมส่วนกลางก็รับภาระต่อไป อย่างนี้เป็นจริง หรือว่าท้องถิ่นสามารถไปบูรณาการโรงเรียนขนาดเล็ก เพราะในแผนของท้องถิ่นสามารถจัดการกับพื้นที่ได้ว่าโรงเรียนขนาดเล็ก ซึ่งมากและโรงเรียนเหล่านี้คือโรงเรียนที่ประเมินแล้ว ท้องถิ่นจะรู้ว่าประชาชนที่ไปโรงเรียนเหล่านั้น ถ้ายุบจะรับได้หรือไม่ หรือถ้ายุบจะรับได้ด้วยเงื่อนไขอย่างไรบ้าง ท้องถิ่นตัดสินใจตรงนี้ได้ แต่ถ้ายกให้ท้องถิ่นไปหมด ท้องถิ่นก็ไม่ไหว ดังนั้นกฎหมายต้องเป็นตัวเปิดช่องให้ ไม่อย่างนั้นงานกระจายอำนาจจะไม่เดิน และถ้าเปิดช่องลักษณะแบบนี้เกี่ยวกับเรื่องโรงพยาบาล สถานีนามัย โรงเรียน ๓๕% นั้นไม่ยาก แต่ถ้าต้องรอว่าโอนไปทั้งหมดเดี๋ยวก่อนอีก ๑๐ ปีก็อาจจะกลับมาเถียงกันต่อ เพราะฉะนั้นถ้าจะทำการกฎหมายฉบับใหม่ควรจับประเด็นหลักๆ ตรงนี้ด้วย ซึ่งในการประชุมครั้งต่อไปควรเสนอให้เป็นรูปธรรมของการเปลี่ยนแปลงว่า พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจ ปี ๒๕๕๒ ต่างกันอย่างไรกับพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจ ปี ๒๕๕๒ โดยได้เรียนรู้แล้วว่าที่ผ่านมามันติดขัดเรื่องอะไร เช่น เรื่องกฎหมายความยืดหยุ่นในรูปแบบของการกระจายอำนาจ การเปิดโอกาสให้เป็นหุ้นส่วนในการทำงานระหว่างส่วนกลางกับท้องถิ่น ดังนั้นกฎหมายฉบับนี้จะเป็นการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญและส่วนกรณีของหน่วยงานต้องหารือในหลักการว่าต่อไปกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นกับ สกต. จะทำงานร่วมกันอย่างไร

นายเอกบุญ วงศ์สวัสดิ์กุล กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ให้ข้อสังเกตว่า ประเด็นที่ ๑ การกระจายอำนาจให้คำนึงถึง (๑) มีวัตถุประสงค์ว่าเป็น National Affair หรือ Local Affair (๒) ความสามารถหรือศักยภาพของท้องถิ่น ข้อสังเกตคือทั้ง ๒ ข้อนี้ ควรจะไปด้วยกันหรือไม่ เพราะทฤษฎีวงเล็บที่ ๑ คือหลักการของการกระจายอำนาจ เมื่อกระจายอำนาจก็แสดงว่ายอมรับว่ามี Local Affair อยู่ ฉะนั้นถ้าในวงเล็บ ๑ อย่างเดียว คือกระจายทุกเรื่องจึงควรจะบวกด้วยศักยภาพของท้องถิ่นว่าเรื่องไหนที่ท้องถิ่นทำ เรื่องไหนยังไม่ได้ทำเองได้ ประเด็นที่ ๒ เป็นปัญหาใหญ่ ในการตีความกฎหมายไม่แน่นอน ในมาตรา ๒๔ กับมาตรา ๒๖ ในกรณีที่มีการถ่ายโอน แต่มีปัญหาและอุปสรรคกฎหมายไปเขียนไว้ ถ้าตีความไม่ผิด เหมือนกับให้ส่วนกลางมอบอำนาจให้ผู้บริหารท้องถิ่นไปดำเนินการ คำว่า “มอบอำนาจ” ในทางกฎหมายมหาชนมีทฤษฎีเฉพาะ คือ มอบแล้วเป็นเรื่องที่มีกฎเกณฑ์ ฉะนั้นไม่ควรซ้ำซ้อน อธิบายเบื้องต้นคือ การมอบอำนาจเป็นเรื่องที่ใช้ในระบบบังคับบัญชา กรณีเป็นเรื่องระหว่างส่วนกลางกับท้องถิ่น ใช้คำว่า “มอบอำนาจ” อาจสับสนได้ ในอนาคตส่วนกลางบอกมอบอำนาจท้องถิ่นได้ ในกฎหมายรายได้ท้องถิ่น เขียนกลับกันคือ ถ้าท้องถิ่นเห็นว่ารายได้จากภาษีตรงไหนควรให้หน่วยงานอื่นช่วยจัดเก็บ ก็ให้ท้องถิ่นมอบอำนาจให้ส่วนกลาง จึงกลายเป็นว่าต่างคนต่างมอบอำนาจกัน ไม่ชัดเจนในทางหลักการแต่จะต้องใช้คำที่ไม่ซ้ำซ้อน

นายอภิรักษ์ โกษะโยธิน ที่ปรึกษานายกรัฐมนตรี กล่าวว่า จะเกี่ยวโยงกันเรื่องของแผนการกระจายอำนาจในหมวดที่ ๔ คือ การกำหนดกรอบระยะเวลาให้มีการทบทวนแผนการกระจายอำนาจทุก ๕ ปี แผนปฏิบัติการฯ ทุก ๒ ปี แล้วกรอบในการเตรียมกฎหมายใน ๙๐ วัน ประเด็นคือ ถ้ารัฐบาลมีแผนในการพัฒนาประเทศที่มีความชัดเจน ลักษณะของพื้นที่ท้องถิ่นตามกลุ่มจังหวัดหรือพื้นที่ ก็จะมีลักษณะที่พิเศษที่ที่นายกรัฐมนตรีได้กล่าวไว้ในการประชุมคราวที่ผ่านมา เช่น พื้นที่ที่มีลักษณะเป็นเมือง ซึ่งหมายความว่าอาจจะเติบโตขึ้นมาเป็นระดับมหานคร เช่น กรุงเทพมหานคร หรือเมืองพัทยา ซึ่งได้ทำไปแล้ว

ซึ่งก็หมายถึงในบางพื้นที่อาจจะมีความพร้อมในศักยภาพอย่างนั้น นี่จะเป็นประเด็นที่เป็นในเชิงยุทธศาสตร์ของการพัฒนาประเทศ ว่ามีความยืดหยุ่นในการที่จะมีแผนการบริหารจัดการในเชิงการเมืองการปกครองให้สอดคล้องกับทิศทางของการพัฒนาประเทศ หรือบางกลุ่มจังหวัดหรือพื้นที่ที่จะเป็นในลักษณะพื้นที่ชายแดน ซึ่งอาจติดกับประเทศเพื่อนบ้าน ซึ่งจะมีลักษณะพิเศษของพื้นที่นั้น ๆ เช่น ที่แม่สอด จังหวัดตาก หรือที่ติดกับเขมร ลาว เป็นต้น บางพื้นที่ก็จะเป็นลักษณะเมืองเก่า หรือเมืองประวัติศาสตร์ ซึ่งก็จะมีข้อจำกัดในการบริหารงาน เพราะจะถูกกำกับด้วยกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องในเรื่องมรดกโลกก็ดี หรือแม้แต่ในเชิงประวัติศาสตร์ ซึ่งบางเรื่องจะไปเชื่อมโยงกับเรื่องเศรษฐกิจ เรื่องของการส่งเสริมการท่องเที่ยว เพราะฉะนั้นข้อสังเกตคือว่า อย่างน้อยในกฎหมายฉบับใหม่ควรให้มีความยืดหยุ่นในรอบของระยะเวลา ซึ่งตอนนี้กำหนดไว้ทุก ๕ ปี ทุก ๒ ปี หรือแม้แต่ให้เชื่อมโยงว่าท้องถิ่นพร้อมให้ทำภายใน ๙๐ วัน ซึ่งก็จะกลับไปถึงในเรื่องของการเตรียมการในเรื่องคน เรื่องงบประมาณ ตามที่ท่านนายกรัฐมนตรีได้กล่าวไปแล้ว แต่ว่าในขณะเดียวกันถ้ารัฐบาลสามารถที่จะมีแนวทางหรือได้หารือกับท้องถิ่น หรือแม้แต่ในส่วนกลางในเชิงของทิศทางการพัฒนาประเทศในมิติของพื้นที่ ก็ช่วยทำให้เห็นเป้าหมายอย่างน้อยในรอบระยะเวลาอาจจะใน ๓ ปี ๕ ปี ในการที่จะกำหนดว่าพื้นที่ไหนควรจะมีการศึกษาในเรื่องของลักษณะพิเศษของการบริหารจัดการตรงนั้นด้วย

นายวิทยา คุณปลื้ม นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรี กรรมการผู้แทน อปท. ให้ข้อสังเกตว่า เนื่องจากให้แต่ละส่วนเสนอข้อสังเกต ถ้าต่างคนต่างเสนอจะทำให้ไม่ได้ข้อสรุป เพราะฉะนั้นต้องให้ประธานคณะอนุกรรมการ ฯ ของแต่ละคณะมีการนัดประชุมหารือเพื่อที่จะให้ได้ข้อสรุปของโครงร่าง เพราะฉะนั้นถ้าจะให้ทันภายใน ๓๐ วัน ต้องวางหลักเกณฑ์ว่าจะส่งแล้วที่ประชุมตั้งกรรมการประชุมเพิ่มเติมอย่างไร เพราะหลายหน่วยงานไม่ได้อยู่ใน กกต. ควรเชิญกระทรวง หรือ อปท. ที่เกี่ยวข้องนำเสนอ และที่สำคัญคือ ควรนำร่างที่กระทรวงมหาดไทยเสนอไปแล้วนำมารวมให้เป็นร่างเดียวกัน

รองศาสตราจารย์นครินทร์ เมฆไตรรัตน์ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ กล่าวว่า หลักเกณฑ์ไม่ควรให้ยืดหยุ่นมาก ควรให้ชัดเจนดีกว่า ที่ศูนย์กลางอย่ายืดหยุ่น แต่ที่ปลายสนามต้องยืดหยุ่น ที่ท่านนายกรัฐมนตรีกล่าวคือ การจัดการต้องยืดหยุ่น แต่หลักการที่ส่วนกลางบางเรื่องไม่ควรยืดหยุ่นดีกว่าจะทำให้ก้าวหน้า อย่างกรณีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นกับ สกต. บางเรื่องควรจะรวม บางเรื่องมีความหลากหลาย มีเรื่องชายแดน มีเรื่องภูมิศาสตร์ อย่างนี้ต้องยืดหยุ่น ซึ่งเป็นสภาพความเป็นจริงเห็นด้วยกับหลักแนวคิดเรื่องมอบหมายงานจะดำเนินการอย่างไรให้ชัดเจน ซึ่งมอบหมายได้หรือไม่ จะยืดหยุ่น ความเป็นเจ้าของของงาน ตกลงใครเป็นผู้รับผิดชอบ กรณีเรื่องความซ้ำซ้อนงาน ในหลักของการกระจายอำนาจถ้างานซ้ำซ้อนกันระหว่างหน่วยใหญ่กับหน่วยเล็ก ใครควรทำก่อน ถ้ามีการซ้อนกันระหว่างพ่อ แม่ ลูกหลาน พ่อแม่ลูก ซ้อนกันแบบนี้ ในหลักกระจายอำนาจคนเล็กต้องทำก่อน ยกเว้นแต่คนเล็กทำไม่ได้คนใหญ่ต้องทำ มีหลักเกณฑ์ของกฎหมายการกระจายอำนาจอยู่ เพราะฉะนั้นถ้าเขียนหลักการบางอย่างให้ชัดเจนไว้ในกฎหมาย ตัวหลักเกณฑ์ แนวคิด หลักการ ไม่ควรยืดหยุ่น แต่ตัวบริหารจัดการยืดหยุ่นให้มากขึ้น เพราะความหลากหลายของท้องถิ่นไทยมีสูง

นายไพโรจน์ พรหมสาส์น กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ กล่าวว่า ประเด็นที่ ๑ เรื่องกฎหมายท้องถิ่นมีความสำคัญอย่างมาก เนื่องจากวาระคงจะเป็นร่างของคณะอนุกรรมการ ยังมีร่างของกระทรวงมหาดไทย ซึ่งขณะนี้ทราบว่าสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ตั้งคณะพิเศษพิจารณาเรื่องกฎหมายท้องถิ่นโดยเฉพาะ เพราะฉะนั้นก่อนที่จะผ่านจาก กกต. ควรจะพิจารณาให้ละเอียด ก่อนที่จะนำเสนอคณะรัฐมนตรี ประเด็นที่ ๒ เรื่องประมวลกฎหมายท้องถิ่น กรณีความสัมพันธ์ระหว่างการปกครองส่วนท้องถิ่นกับการปกครองท้องถิ่น ถ้าพิจารณาตามมาตรา ๒๓ เขียนไว้ ยกฐานะเทศบาลขึ้นเป็นเทศบาลเมือง กำหนดไว้ว่ากำหนด ผู้ใหญ่บ้าน จะต้องหมดไป ต้องแยกหน้าที่ให้ชัดเจนระหว่างภารกิจตรงนี้กับท้องถิ่น ซึ่งขณะนี้สมาคมกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน กำลังต่อต้านเรื่องนี้อยู่ ส่วนกระทรวงมหาดไทยก็มีร่างกฎหมายเสนอไปที่คณะรัฐมนตรีให้นำกลับมาที่เดิม

ประธาน กล่าวว่า ขอเวลา ๑ เดือน หมายถึงว่า ทุกคนต้องส่งความเห็นที่เป็นลายลักษณ์อักษร และคณะอนุกรรมการควรจัดประชุมหารือโดยเชิญผู้ที่เกี่ยวข้องในประเด็นที่จำเป็นต้องทำความเข้าใจ แล้วนำเสนอกลับมาที่นี่ และนำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาต่อไป

ศาสตราจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์ ที่ปรึกษา กกต. ให้ข้อสังเกตว่า ประเด็นที่ ๑ ต่อเนื่องจากที่ท่านประธานเปลี่ยนวิธีทำงาน ซึ่งคณะอนุกรรมการได้มีการพิจารณาไปแล้วแต่หาข้อยุติไม่ได้และถ้าเรื่องนี้ต้องกลับไปให้คณะอนุกรรมการพิจารณาอีกครั้งก็จะไม่ได้คำตอบเหมือนเดิม จึงควรหาวิธีที่ดีกว่าเดิมว่าจะดำเนินการอย่างไรให้เดินหน้าต่อไปได้ ดังนั้น ควรตั้งคณะอนุกรรมการช่วยพิจารณาว่าเรื่องอะไรที่ตกลงกันไม่ได้หรือเรื่องใดที่ถือเป็นประเด็นสำคัญ แล้วจึงนำกลับมาเสนอ กกต. อีกครั้ง โดยเสนอท่านที่ปรึกษานายกรัฐมนตรี (นายอภิรักษ์ โกษะโยธิน) เป็นผู้คัดกรองประเด็นต่างๆ เหล่านี้ ประเด็นที่ ๒ ในฐานะที่เป็นผู้ร่างกฎหมาย กกต. ขอเรียนว่า ตามรัฐธรรมนูญกำหนดว่าต้องมีการแก้ไขกฎหมาย กกต. ในเวลา ๑ ปี เฉพาะประเด็นเรื่อง ๔ ฝ่าย แต่ว่าได้ล่วงเลยเวลามาแล้วของเรื่องดังกล่าวข้างต้น

ประธาน กล่าวว่า ต้องแยกทำหรือไม่ เฉพาะประเด็นหรือไม่

ศาสตราจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์ กล่าวว่า ควรจะแยกเฉพาะมาตราเดียว

ประธาน กล่าวว่า ระยะเวลา ๑ เดือน ใครที่ติดใจอะไรก็ส่งเข้ามา อาจเรียกประชุมอีกครั้ง แต่ว่าการนำเสนอ กกต. เฉพาะประเด็นหลักการที่จะต้องตัดสินใจในเชิงนโยบาย ส่วนรายละเอียดแนบมาเป็นบัญชีก็ได้ และนำเสนอคณะรัฐมนตรีและส่งต่อไปที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา แต่ที่ตัดสินใจตรงนี้ต้องเป็นประเด็นหลักๆ ในเชิงนโยบาย จะได้พิจารณาได้ ถ้าจะมีการตั้งคณะอนุกรรมการอีกคณะก็ไม่ขัดข้อง เสนอได้ว่าจะให้ใครเป็นผู้ช่วยกลั่นกรองเพื่อทำการเสนอร่างนี้ และให้เห็นว่าเปลี่ยนแปลงจากเดิมอย่างไรจะได้พิจารณาได้ง่าย

นางไพรินทร์ ศรีศุภวินิจ ผู้อำนวยการสำนักนโยบายและแผน แทนปลัดกระทรวงการคลัง กล่าวว่า ประเด็นที่ ๑ เรื่องของการจัดสรรภาษีมูลค่าเพิ่มให้ อปท. ตามมาตรา ๑๐ ที่จะจัดสรรให้ในส่วนของภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตราในสัดส่วน ๓ ใน ๗ ของภาษีมูลค่าเพิ่มที่เรียกเก็บตามประมวลรัษฎากร ถ้าคำนวณแล้วจะเท่ากับ ๓๐% ของภาษีมูลค่าเพิ่มที่จัดเก็บได้ การกำหนดสัดส่วน ๓ ใน ๗ ตัวเลข ๗ นี้คิดจากอัตราภาษีที่จัดเก็บในปัจจุบันใช่หรือไม่ เพราะถ้าคิดจากอัตราภาษีมูลค่าเพิ่มในปัจจุบันอาจเกิดปัญหา ถ้ามีการปรับอัตราภาษีมูลค่าเพิ่ม เพราะอัตราภาษีมูลค่าเพิ่มตามกฎหมายจะเท่ากับ ๑๐% ประเด็นที่ ๒ ภาษีมูลค่าเพิ่มที่จัดสรรให้ อปท. ในปัจจุบันประมาณ ๓๐% ของภาษีมูลค่าเพิ่มสุทธิ จึงร่างกฎหมายใหม่ไม่ได้เขียนคำว่า “สุทธิ” จึงเกรงว่าจะมีปัญหา เพราะว่าภาษีมูลค่าเพิ่มจัดเก็บได้ปีหนึ่งประมาณ ๔-๕ แสนล้านบาท แต่ว่าจะมีการคืนภาษีประมาณ ๓๕-๔๐% ของจำนวนภาษีที่จัดเก็บได้ เพราะฉะนั้นถ้าการจัดสรรภาษีมูลค่าเพิ่มให้ อปท. คิดจากตัวเลขจัดเก็บจะส่งผลกระทบต่อรายได้ของรัฐบาลอย่างแน่นอน

ศาสตราจารย์พิเศษสมชัย อุสุพันธ์ ที่ปรึกษา กกต. กล่าวว่า เรื่องของรายได้ คือ กรอบแนวคิดของการจัดสรรหรือแบ่งภาษีมูลค่าเพิ่มแตกต่างจากเดิมใช้กฎหมาย ๔ ฉบับ เพื่อแบ่งภาษีมูลค่าเพิ่มให้ อปท. คือ การแบ่งโดยพระราชบัญญัติจัดสรร ตามพระราชบัญญัติ อบจ. ๕% พระราชบัญญัติเมืองพัทยา และมีการแบ่งตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจ ๓๐% ซึ่งทั้งหมดบางส่วนก็จะเป็นส่วนที่จัดสรรโดยตรง และเป็นไปตามปกติ แต่บางส่วนต้องมาตัดสินใจ อย่างนี้ทุกปีว่าจะให้เท่าไร แต่ว่าจำนวนเงินที่แบ่งกันอยู่ขณะนี้ประมาณ ๓๐% ของรายได้ของภาษีที่จะส่งให้ท้องถิ่น ในการแก้ไขใหม่จะเปลี่ยนกรอบแนวคิดใหม่ ยกเลิกทั้งหมด ๔ ฉบับ เขียนไว้ทีเดียวในกฎหมายรายได้ ให้ภาษีมูลค่าเพิ่มเป็นภาษีที่ใช้ฐานร่วม เป็นภาษีที่ส่วนกลางมีอำนาจจัดเก็บ แล้วส่วนท้องถิ่นจะมีสัดส่วนที่มาจากฐานเดียวกัน มีความชัดเจนว่าใครได้เท่าไร สำหรับแนวคิดคือภาษีมูลค่าเพิ่มจัดเก็บ ๗% หมายความว่าผู้รับภาระรับ ๗% แต่ว่าใน ๗% นั้น ๔.๕% ของรัฐบาล

จะต้องลดลง ซึ่งขณะนี้ก็เป็นอย่างนั้น ไม่มีผลในเชิงตัวเลขรายได้ คือ ๔.๔% จะเป็นของรัฐบาล แล้วท้องถิ่นจะเก็บ ๒.๑% รวมแล้วก็เป็น ๖.๕% ซึ่ง ๒.๑% คือ ๓ ใน ๗ ของ ๔.๔% แต่ว่าใน Concept นั้นจะต้องเปลี่ยนแก้ไขภาษีรัฐบาลกลางให้ลดลงจาก ๖.๓% เป็น ๔.๔% แล้วตัวนั้นวิ่งไปตามปกติจะได้แบ่ง ๗๐:๓๐ เป็นผลออกมาแล้วก็จะมีความชัดเจน ไม่ต้องแบ่งทุกครั้งทุกปี

ประธาน ให้ข้อสังเกตว่า เรื่องรายได้ ประเด็นที่ ๑ ถ้ากระทรวงการคลังเดินหน้าเรื่องภาษีทรัพย์สิน ควรจะเป็นหลักของการเปลี่ยนแปลงในแง่ของการคลังของประเทศและของท้องถิ่นด้วย เพราะฉะนั้นคงไม่ได้อยู่ในฉบับนี้ แต่ต้องให้ร่างกฎหมายฉบับนี้ออกมา ประเด็นที่ ๒ คือ นอกจากเรื่องภาษีแล้ว การบริหารรายได้จะหันไปถึงเรื่องการบริหารงานบุคคลได้ คิดว่าต้องมีส่วนกลางในระหว่างท้องถิ่นด้วยกันเองที่สามารถจะมีเงินหรืออาจจะเป็นเรื่องอัตราค่าจ้างจำนวนหนึ่ง ซึ่งบริหารร่วมกัน ไม่เช่นนั้นจะขาดความยืดหยุ่น บางครั้งความจำเป็นในการทำงานร่วมกัน โอนคนหรือโอนไปแล้ว ทุกคนติดกรอบของตัวเองอยู่ แต่ถ้ามีส่วนกลางระหว่างท้องถิ่นด้วยกันเอง ไว้สำหรับบริหารจัดการให้เกิดความยืดหยุ่นได้ หลายเรื่องจะง่ายขึ้นสำหรับท้องถิ่นด้วยกันเอง โดยตรงนี้ไม่ติดใจเลยว่าต้องมีส่วนกลางเข้าไปยุ่งหรือส่วนภูมิภาค หรือใครเข้าไปยุ่ง ให้อำนาจไปเอง แต่ถ้ายึดแต่เฉพาะหน่วย ท้องถิ่นเป็นตัวรับตัวบริหารตรงนี้ และเราไม่มีตรangen้อยจะทำให้ไม่คล่องตัวอย่างขณะนี้ก็มีประเด็นเรื่องเงินเดือน ถ้าสามารถมีบางส่วนที่ร่วมกันไว้เพื่อให้เกิดความคล่องตัวได้ตามสถานการณ์หรือตามความจำเป็นก็จะง่ายขึ้น

นายหนพล แก้วสุพัฒน์ กล่าวว่า ภายใน ๓๐ วันคงจะเพิ่มข้อสังเกตแล้วก็มีกรมพิจารณา ก็เห็นด้วยกับการที่จะตั้งคณะกรรมการขึ้นมาก็คงชุดหนึ่ง อาจจะให้ประธานของคณะอนุกรรมการที่แล้ว รวมเป็นคณะเดียว เพื่อพิจารณาในรอบเดียว แต่ว่าอีก ๒ ฉบับ ยังไม่มีข้อสังเกตในหลักการ

ประธาน กล่าวว่า สำหรับทุกท่านส่งเป็นลายลักษณ์อักษรได้เลย ไปว่ากันในเวทีนั้นและมีการถกกันเอง และครั้งต่อไปถ้ามีประเด็นค้างก็นำมาหารืออีกครั้ง ส่วนเรื่องประมวลที่จริงแล้วรัฐธรรมนูญไม่ได้บังคับว่าต้องมีประมวล ไม่แน่ว่าหลักจริงๆ ควรจะมีหรือไม่มี แต่ทราบว่ามีกฎหมายเฉพาะของแต่ละรูปแบบ คือ อบจ. เทศบาล และ อบต. แต่ละรูปแบบมีข้อเท็จจริงที่เฉพาะของตัวเอง การทำให้เป็นประมวลนั้นยุ่งยากขึ้น

นายหนพล แก้วสุพัฒน์ กล่าวว่า กรณีของประมวลจะกล่าวถึง ๓ องค์การในส่วนของท้องถิ่นระดับจังหวัด อบจ. เทศบาล และ อบต. ส่วนกรุงเทพมหานคร และเมืองพัทยา ถ้าทำประมวลต้องรวมหรือว่าจะแยก

รองศาสตราจารย์วุฒิสาร คັນไชย ที่ปรึกษา กกต. กล่าวว่า ประมวลกฎหมายที่มีการเปลี่ยนแปลงมีเรื่องใหญ่ ๆ ประมาณ ๔-๕ เรื่อง หลักการสำคัญของการมีประมวล เนื้อหาสาระนั้นยึดตามกรอบรัฐธรรมนูญซึ่งมีเรื่องใหญ่ ๓ เรื่อง คือ ๑) การส่งเสริมให้ท้องถิ่นเป็นองค์กรหลักในการจัดบริการสาธารณะ ๒) การกำกับดูแลเท่าที่จำเป็น แล้วมีมาตรฐานที่แตกต่างกันได้ระหว่างประเภทของท้องถิ่น ๓) ความพยายามที่จะส่งเสริมให้ท้องถิ่นสามารถทำงานร่วมกันได้มากขึ้น สาระสำคัญของประมวลกฎหมายที่มีการเปลี่ยนแปลงหลักๆ เรื่องที่ ๑ คือ โครงสร้างและที่มาของสมาชิก โดยยึดหลักเรื่อง ๒ ขึ้น ว่าโครงสร้างที่มาของสมาชิกมีการเปลี่ยนแปลง เช่น กรณีเทศบาล ซึ่งเดิมเป็นเขต ๑๒ ๑๔ และ ๒๔ ก็เปลี่ยนใหม่ให้ผันแปรตามประชากร เริ่มตั้งแต่ ๑๕,๐๐๐ คน มี ๑๒ คนเพิ่มขึ้นทีละ ๕,๐๐๐ คน เพิ่มขึ้นเขตละ ๓ คน แล้วก็ไปจนถึง ๓๖ คน นั่นคือสูงสุดของเทศบาล กรณี อบต. ก็เปลี่ยนจากรูปแบบที่มาของสมาชิกจากหมู่บ้านละ ๒ คน เป็นหมู่บ้านละ ๑ คน ยกเว้นหมู่บ้านที่มีประชากรเกิน ๕๐๐ คน ก็มี ๒ คน เป็นตัวอย่างของโครงสร้าง กรณี อบจ. มีการปรับเปลี่ยนโครงสร้างใหญ่ คือเรื่องจำนวนเท่าเดิม แต่เขตเลือกตั้งเป็นเขตอำเภอ อันนี้คือเรื่องหลักๆ ในเรื่องโครงสร้าง เรื่องที่ ๒ มีความสำคัญที่การปรับเปลี่ยน คือ การถ่วงดุลระหว่างฝ่ายสภา กับฝ่ายบริหาร ซึ่งใช้หลักของกรุงเทพมหานครมาเป็นหลักหลายเรื่อง ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการแถลงนโยบาย ซึ่งเดิมถ้าแถลงไม่ได้ก็ให้ปิดประกาศได้ ต้องบังคับให้แถลงให้ได้ ถ้าแถลงไม่ได้ให้ยุบสภา กรณีอย่างนี้เป็นต้น การเมืองต้องจัดการกันเอง เรื่องของข้อบังคับงบประมาณท้องถิ่น เคยทำไม่ได้แล้วตั้งคนกลางแล้วก็ไม่ทำ โดยใช้หลักการของกรุงเทพมหานครมาจัด เป็นเรื่องของการ

ช่วงดูระหว่างท้องถิ่นด้วยตนเอง คือ สภาตำบลบริหาร ส่วนการกำกับดูแลนั้นที่เป็นเรื่องใหญ่ในประมวลนั้นเพิ่มหลายเรื่อง เรื่องที่ ๓ การตรวจสอบ เช่น การออกข้อบังคับงบประมาณให้มีผลบังคับก่อน แล้วหากมีข้อผิดพลาดประการใด ก็เป็นเรื่องที่จะต้องไปตรวจสอบแล้ว เพราะปัจจุบันนี้ระบบการควบคุมโดยผู้กำกับดูแลนั้นเป็นระบบ Pre Audit ทั้งหมด รวมไปถึงเรื่องของการเสนอให้มีคณะกรรมการกลางในการกำกับดูแลหลายเรื่อง ที่เป็นเรื่องรับอุทธรณ์ในกรณีที่มีปัญหา เป็นตัวอย่างในเรื่องของการควบคุมกำกับดูแล รวมไปถึงให้คำนึงถึงความแตกต่างของประเภทท้องถิ่น เช่น อบจ. หรือเทศบาลนคร เทศบาลเมืองอาจจะมีมาตรฐานการกำกับดูแลที่แตกต่างจาก อบต. เทศบาลตำบล แล้วแต่ความก้าวหน้า เรื่องที่ ๔ เรื่องของการลดความซ้ำซ้อนเรื่องอำนาจหน้าที่ พยายามกำหนดเรื่องท้องถิ่น ๒ ชั้น ให้มีอำนาจหน้าที่ที่แตกต่างกัน เรื่องที่ ๕ เป็นเรื่องใหม่ คือ การกำหนดแนวทางการจัดบริการสาธารณะที่ให้ท้องถิ่นสามารถทำร่วมกันได้ มากกว่าคำว่าสหการ ซึ่งอาจจะหมายถึงการรวมกับเอกชน การร่วมทุน หรือแม้แต่ทำร่วมกันในเชิง Network เรื่องที่ ๖ การส่งเสริมให้ท้องถิ่นเป็นรูปแบบพิเศษ ซึ่งรูปแบบพิเศษจะมีทั้งพิเศษในเชิงความหมายของพื้นที่ใหญ่หลายๆ กับพิเศษในเชิงหน้าที่ที่จะทำและเรื่องสุดท้าย คือ เรื่องการส่งเสริมในการมีส่วนร่วมของประชาชน ซึ่งมีบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญรองรับถึง ๓ มาตรา ทั้งหมดมีอยู่ใน ๕ ลักษณะ ๑๔๓ มาตรา อย่างไรก็ตามก็มีข้อสังเกตที่ยังไม่ตรงกัน เหมือนกับที่รองศาสตราจารย์นิติ เศรษฐบุตร ได้นำเรียนท่านประธานแล้ว เช่น การเสนอให้มีท้องถิ่นชั้นที่ ๓ หรือการยกฐานะ อบต. ทั้งประเทศให้เป็นเทศบาลทั้งหมด ซึ่งเป็นข้อเสนอเพิ่มเติมภายหลัง ที่ร่างประมวลได้ดำเนินการเสร็จไปแล้ว นอกจากนั้นข้อสังเกตบางประการ เช่น การกำกับดูแลการควบคุมหรือการใช้อำนาจของผู้กำกับดูแลนั้นเป็นข้อสังเกตที่กระทรวงมหาดไทยเสนอ เพราะฉะนั้นในสาระสำคัญของการทำประมวลมีจุดเปลี่ยนสำคัญดังนี้ ๑) ปัญหาของกฎหมาย ๔ ฉบับ มีปัญหาหลายเรื่อง ยกเว้นกฎหมายบุคคล เรื่องความจำเป็นของเนื้อหาว่าอะไรอยู่ที่ไหน จำเป็นต้องออกแบบว่าเรื่องอะไร อยู่ที่ไหน เช่น ประมวลวันนี้เราใส่เรื่องรายได้เข้าไป กระทรวงการคลังก็ท้วงว่าไม่ควรใส่เพราะจะมีกฎหมายรายได้แต่ข้อสังเกตของเราตามกฎหมายรายได้ยังไม่ออก แล้วกฎหมายฉบับนี้ไปก่อนปัญหาก็จะตามมา เพราะฉะนั้นก็อาจจะต้องกลับไปพูดทางเทคนิค ทางกฎหมายในเชิงของบทเฉพาะกาล ๒) ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ใช้อำนาจตามกฎหมายทั้ง ๓ ฉบับ ยกเว้นกฎหมายบุคคลใครเป็นผู้ใช้อำนาจ ตรงนี้มีความสำคัญว่า กระทรวงมหาดไทย กกต. กระทรวงการคลัง ซึ่งอาจจะถือกฎหมายกันคนละฉบับ และมีปัญหาเกิดขึ้น จะออกแบบอย่างไร ๓) จะเขียนอย่างไรตามที่ท่านนายกรัฐมนตรีได้นำเสนอว่า กฎหมายเหล่านี้จะ Over Rule กฎหมายอื่นได้ด้วย เช่น เมื่อออกไปแล้ว ถ้าไปขัดขัดกับกฎหมายอื่น กลายเป็นว่าการตีความกฎหมายนี้เป็นรองเสมอ ปัญหาแบบนี้ทำให้ปัญหาการกระจายอำนาจเดินไม่ได้ เรื่องนี้เป็นเรื่องทางเทคนิค ทางกฎหมาย และเป็นเรื่องที่จะต้องหารือต่อของกฎหมาย ๔ ฉบับนี้ให้ชัดเจน ๔) หลายเรื่องที่เป็นข้อถกเถียงและตกลงกันไม่ได้ในคณะกรรมการ ซึ่งถ้าประชุมกันอีกครั้งก็ไม่สามารถตกลงกันได้ต้องมีหน่วยที่เหนือขึ้นไป ถ้าจะให้ท่านที่ปรึกษานายกรัฐมนตรี (นายอภิรักษ์ โกษะโยธิน) เป็นประธานอาจจะเป็นทางออก เพราะว่าเป็นการตัดสินใจเชิงนโยบายด้วย

ศาสตราจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์ กล่าวว่า ควรทำเป็นประมวลกฎหมายหรือไม่ ซึ่งมีเหตุผล ๒ ข้อ ที่จะทำให้เป็นประมวลกฎหมาย คือ ข้อที่ ๑ เรื่องของเทคนิคกฎหมาย การทำประมวลกฎหมายทำให้ใช้ได้ง่ายขึ้น ความหมายอาจจะซ้ำซ้อนมากกว่าเดิม แต่เทคนิคกฎหมายการไปเขียนให้ชัดเจนนั้นทำได้ แต่ที่สำคัญคือทั้งร่างของกระทรวงมหาดไทยและร่างของ กกต. นั้นเป็นไปในทิศทางประมวลกฎหมายแล้ว ข้อที่ ๒ ในเชิงการเมืองท้องถิ่น การนำท้องถิ่นทั้ง ๓ ประเภท รวมอยู่ในกฎหมายฉบับเดียวกัน จะทำให้ท้องถิ่นเข้มแข็งขึ้นในระยะยาว กฎหมายฉบับนี้ก็จะกฎหมายที่ท้องถิ่นกล่าวได้ว่าเป็นของตนเอง

มติที่ประชุม

๑. เห็นชอบหลักการเค้าโครงของร่างกฎหมายทั้ง ๔ ฉบับ
๒. เนื่องจากเวลาในการศึกษาร่างกฎหมายและทำความเข้าใจของ กกต. มีจำกัด จึงให้กรรมการ กกต. ทุกท่านไปศึกษาในรายละเอียดของกฎหมายและจัดทำข้อสังเกตในส่วนของเนื้อหาสาระของร่างกฎหมายแต่ละฉบับ และส่งให้ฝ่ายเลขานุการเป็นลายลักษณ์อักษร ภายใน ๓๐ วัน
๓. ให้ตั้งคณะอนุกรรมการ โดยมีที่ปรึกษานายกรัฐมนตรี (นายอภิรักษ์ โกษะโยธิน) เป็นประธาน เพื่อพิจารณาในรายละเอียดและให้นำเสนอ กกต. ในการประชุมครั้งต่อไป โดยให้นำเสนอเฉพาะหลักการของกฎหมายที่มีความแตกต่างจากกฎหมายที่มีอยู่ในปัจจุบัน และข้อเสนอในเชิงนโยบายต่อ กกต. เพื่อพิจารณา

เรื่องที่ ๓.๒ การช่วยเหลือ อบท. ใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้

เลขานุการ รายงานว่า สืบเนื่องจากเทศบาลนครยะลาได้มีหนังสือเรียนรองนายกรัฐมนตรี (นายชวรัตน์ ชาญวีรกูล) ประธาน กกต. ในขณะนั้น เพื่อขออนุญาตนำตัวแทนจากเทศบาลใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้เข้าพบเมื่อวันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ โดยขอให้รัฐบาลให้การช่วยเหลือเทศบาลใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ ซึ่งสำนักนายกรัฐมนตรี พิจารณาเห็นว่าเหตุการณ์ความไม่สงบในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ทำให้ อบท. ได้รับความเดือดร้อนและมีการใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้น และ กกต. ได้จัดสรรเงินรายได้และเงินอุดหนุนทั่วไปในพื้นที่ดังกล่าวเป็นการเฉพาะอยู่แล้ว อย่างไรก็ตาม เพื่อเป็นการช่วยเหลือแก่เทศบาลใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ตามที่ขอความช่วยเหลือ จึงได้ขอให้กระทรวงมหาดไทยพิจารณาให้ความช่วยเหลือต่อไป

กระทรวงมหาดไทย โดยกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นแจ้งว่า ได้ดำเนินการช่วยเหลือแก่เทศบาลใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ และสำนักนายกรัฐมนตรีได้แจ้งเทศบาลนครยะลาทราบแล้ว สรุปได้ ดังนี้

๑. เงินช่วยเหลือสำหรับพนักงานเทศบาลและลูกจ้างเทศบาล กรณีเงินสวัสดิการสำหรับการปฏิบัติงานในพื้นที่พิเศษ (สปพ.) อัตราคนละ ๑,๐๐๐ บาท/เดือน ได้แจ้ง อบท. เบิกจ่ายแล้ว ส่วนเงินค่าตอบแทนรายเดือนอีกคนละ ๑,๕๐๐ บาท/เดือน อยู่ระหว่างการนำเสนอคณะกรรมการกลางของข้าราชการส่วนท้องถิ่นพิจารณา

๒. ค่ากระแสไฟฟ้าสาธารณะส่วนที่เกินสิทธิในการใช้ไฟฟ้า คณะกรรมการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคในการประชุมเมื่อวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๕๐ มีมติอนุมัติให้ยกเว้นค่าไฟฟ้าสาธารณะส่วนที่เกินสิทธิ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่ยังค้างชำระ ณ วันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๐ สำหรับการพิจารณายกเว้นค่าไฟฟ้าสาธารณะตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๐ เป็นต้นไปจะพิจารณาเป็นรายปี ซึ่งขณะนี้ยังไม่มีพิจารณาเนื่องจากอยู่ในระหว่างการนำเสนอสำนักงานนโยบายและแผนพลังงานพิจารณา ปรับฐานการคำนวณสิทธิการใช้ไฟฟ้าสาธารณะ

๓. อุดหนุนงบประมาณเงินค่าใช้จ่ายในการรักษาความสงบเรียบร้อยและความมั่นคง ได้ดำเนินการจัดสรรเงินอุดหนุนทั่วไปจากมติ กกต. ให้แก่ อบท. ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้เพื่อเป็นการชดเชยรายได้ที่ลดลงจากเหตุการณ์ความไม่สงบและส่งเสริมคุณภาพชีวิตของประชาชน โดยตั้งงบประมาณไว้ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๐ จำนวน ๑๕๐ ล้านบาท ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑ จำนวน ๑,๒๒๒.๘๖ ล้านบาท และปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๒ จำนวน ๑,๒๒๒.๘๖ ล้านบาท

๔. เร่งรัดหลักเกณฑ์การนับเวลาปฏิบัติงานในจังหวัดชายแดนภาคใต้ เป็นทวีคูณ ขณะนี้ได้เสนอคณะกรรมการกลางของข้าราชการส่วนท้องถิ่น ออกประกาศเรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับการนับระยะเวลาวิฤกษ์ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้เพื่อประโยชน์ในการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งสูงขึ้น และได้แจ้งให้ อบท. ทราบปฏิบัติแล้ว

ต่อมากระทรวงมหาดไทยแจ้งว่า ตามที่คณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ เห็นชอบการจ่ายค่าตอบแทนพิเศษรายเดือนให้เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานในพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ และ ๔ อำเภอของจังหวัดสงขลา ได้แก่ อำเภอจะนะ เทพา นาหวี และสะบ้าย้อย โดยปรับเพิ่มจากอัตราเดิมคนละ ๑,๐๐๐ บาท/เดือน เป็นอัตราคนละ ๒,๕๐๐ บาท/เดือน และให้มี

ผลตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๑ ทำให้ อบท. ต้องรับผิดชอบจ่ายค่าตอบแทนดังกล่าวเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมาก อาจส่งผลกระทบต่อสถานะการคลังและการพัฒนาของ อบท. ได้ จึงขอให้ กกต. สนับสนุนงบประมาณ จำนวน ๔๒๓.๔๕ ล้านบาท เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายดังกล่าวต่อไป

ทั้งนี้ ฝ่ายเลขานุการพิจารณาเห็นว่า ในปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๒ กกต. ได้จัดสรรเงินอุดหนุนทั่วไปให้แก่ อบท. ในจังหวัดชายแดนภาคใต้ เพื่อเป็นการชดเชยรายได้ของ อบท. ที่ลดลงจากเหตุการณ์ความไม่สงบ และส่งเสริมคุณภาพชีวิตของประชาชนเช่นเดียวกับปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑ แล้ว จำนวน ๑,๒๒๒.๘๖ ล้านบาท แต่เนื่องจากคณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบการจ่ายค่าตอบแทนพิเศษรายเดือน หลังจากที กกต. ได้กำหนดรายการเงินอุดหนุนปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๒ เสร็จเรียบร้อยแล้ว เป็นเหตุให้ อบท. ในพื้นที่ดังกล่าวจะต้องรับภาระในการจ่ายค่าตอบแทนพิเศษรายเดือนให้เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานเพิ่มขึ้น และส่งผลกระทบต่อการบริหารและพัฒนาของ อบท. ในเขตพื้นที่ดังกล่าวอย่างมาก จึงเห็นสมควรดำเนินการดังนี้

๑. ให้กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นพิจารณาจัดสรรเงินอุดหนุนเฉพาะกิจสำหรับการพัฒนา อบท. กรณีเร่งด่วน จำนวน ๑๒,๐๐๐ ล้านบาทหรือเงินอุดหนุนเฉพาะกิจสนับสนุน อบท. ตามยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อบท. จำนวน ๒,๔๔๔.๔๔ ล้านบาท หรือเงินอุดหนุนที่เหลือจ่าย ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑ และ พ.ศ. ๒๕๕๒ ให้แก่ อบท. ในเขตพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ และ ๔ อำเภอของจังหวัดสงขลา (อำเภอจะนะ เทพา นาทวี และสะบ้าย้อย) ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๒ ตามข้อมูลจำนวนข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้างประจำ และพนักงานจ้าง ของ อบท. ตามที่ได้รับแจ้งจากกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นในวงเงิน ๔๒๓.๔๕ ล้านบาท โดยให้ทำความตกลงกับสำนักงานงบประมาณเพื่อขอเปลี่ยนเป็นเงินอุดหนุนทั่วไป

๒. เห็นชอบจัดสรรเงินอุดหนุนทั่วไปในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๓ สำหรับรายการค่าตอบแทนพิเศษรายเดือนให้แก่ อบท. ในจังหวัดชายแดนภาคใต้เพิ่มขึ้น จำนวน ๔๒๓.๔๕ ล้านบาท

จึงเสนอที่ประชุมเพื่อโปรดพิจารณา

ประธาน กล่าวว่ ปัญหาเกิดจากมติคณะรัฐมนตรีที่เพิ่มเรื่องค่าตอบแทนจาก ๑,๐๐๐ บาท เป็น ๒,๕๐๐ บาท โดยไม่มีเงิน ขดหนี้ ตำรวจ ทหาร ก็ค้างอยู่เหมือนกัน และไม่ได้รวมรายการเสนอครั้งนี้ คือ พนักงานท้องถิ่น ครู ลูกจ้างประจำ พนักงานจ้าง โดยหลักการเป็นเรื่องที่รัฐบาลเป็นผู้กำหนดนโยบาย ขณะทำกฎหมายงบประมาณก็ต้องตั้งสมมติฐานให้สอดคล้องกับมติคณะรัฐมนตรี ตัวเลขจะได้ไม่มีปัญหาภายหลัง ฉะนั้น ให้นำยอดนี้ไปรวมกับของตำรวจ ทหาร แล้วเสนอของบกลาง

นายพดล แก้วสุพัฒน์ กล่าวว่า ในส่วนของ ๓ จังหวัดชายแดนที่เป็นมติคณะรัฐมนตรีให้จ่ายค่าตอบแทนเป็นรายเดือนค่าเลี้ยงชีพทรงนี้ ในส่วนของท้องถิ่นระเบียบการจ่ายเงินไม่ได้รวมไว้ จะจ่ายไม่ได้

นายพงษ์ศักดิ์ ยิ่งชนม์เจริญ นายกเทศมนตรีนครยะลา กรรมการผู้แทน อบท. กล่าวว่า เป็นมติคณะรัฐมนตรีไม่ได้เขียนในส่วนของการส่วนท้องถิ่นที่ผ่านมาใช้งบประมาณ อบท. จ่ายมาโดยตลอด จนกระทั่งฐานะการคลังจะไม่เหลือเงินสะสม และไม่ทราบว่าจะต้องจ่ายอีกนานเท่าใด ถ้าเป็นไปได้ควรแก้ไขให้รวมในส่วนข้าราชการส่วนท้องถิ่น และใช้เงินจากรัฐบาล เนื่องจากเป็นนโยบายจากรัฐบาลที่สั่งไป เพราะฉะนั้นในปีต่อไปจะเข้ามาในส่วนของการกระจายอำนาจก็อีกขั้นตอนหนึ่ง

ประธาน กล่าวว่า ให้ฝ่ายเลขานุการประสานกับตำรวจ ทหาร ซึ่งกำลังดำเนินการขอมาเหมือนกัน โดยให้นำไปรวมกันแล้วเสนอคณะรัฐมนตรีในส่วนที่จำเป็นต้องแก้ไขมติและในส่วนเงินก็จะให้พิจารณาในส่วนของงบกลาง

มติที่ประชุม

๑. ให้ฝ่ายเลขานุการรับไปประสานการจ่ายค่าตอบแทนพิเศษรายเดือนแก่เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานในเขตพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ และ ๔ อำเภอของจังหวัดสงขลา ของเจ้าหน้าที่ อบท. ร่วมกับเจ้าหน้าที่ทหาร และตำรวจ โดยให้เสนอคณะกรรมการพิจารณาใช้จ่ายจากเงินงบกลางปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๒

๒. ให้สำนักงานประมาณพิจารณาสนับสนุนงบประมาณ ปี พ.ศ. ๒๕๕๓ ให้แก่ อบท. เพื่อจ่ายค่าตอบแทนพิเศษแก่เจ้าหน้าที่ อบท. ผู้ปฏิบัติงานในเขตพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้และ ๔ อำเภอของจังหวัดสงขลา ให้สอดคล้องกับมติคณะกรรมการต่อไป

เรื่องที่ ๓.๓ ผลการดำเนินงานของคณะทำงานเฉพาะกิจเพื่อสนับสนุนด้านการศึกษาของ อบท. ให้แก่สถานศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ

เลขานุการ รายงานว่า สืบเนื่องจาก กกต. ได้มีคำสั่งที่ ๗/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ แต่งตั้งคณะทำงานเฉพาะกิจเพื่อสนับสนุนด้านการศึกษาของ อบท. ให้แก่สถานศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ โดยมอบหมายให้นายสุจิต นิมิติกุล กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิใน กกต. เป็นประธานคณะทำงาน เพื่อทำหน้าที่ ๓ ประการ ดังนี้

๑. กำหนดกรอบแนวทาง หลักเกณฑ์และขอบเขตวิธีการ เพื่อให้ อบท. สนับสนุนด้านการศึกษาให้แก่สถานศึกษาในสังกัดของกระทรวงศึกษาธิการ ให้เกิดความชัดเจนในทางปฏิบัติ

๒. กำหนดกรอบวงเงินงบประมาณที่จะสนับสนุนด้านการศึกษาให้แก่สถานศึกษาในสังกัดของกระทรวงศึกษาธิการ

๓. นำผลการพิจารณาเสนอ กกต.

คณะทำงานเฉพาะกิจเพื่อสนับสนุนด้านการศึกษาของ อบท. ให้แก่สถานศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ได้มีการประชุมเพื่อพิจารณาเรื่องดังกล่าว เมื่อวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๒ โดยมีผลการประชุมสรุปได้ ดังนี้

๑. การกำหนดกรอบแนวทาง หลักเกณฑ์และขอบเขตวิธีการ เพื่อให้ อบท. สนับสนุนด้านการศึกษาให้แก่สถานศึกษาในสังกัดของกระทรวงศึกษาธิการ คณะทำงานฯ มีความเห็นว่า

๑.๑ ในเรื่องนี้ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้มีการหารือไปยังสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา และกระทรวงมหาดไทยได้มีหนังสือสั่งการเรื่อง การอุดหนุนงบประมาณให้แก่สถานศึกษาในสังกัด สพฐ. ซึ่งกำหนดกรอบแนวทาง หลักเกณฑ์และขอบเขตวิธีการตั้งงบประมาณและการใช้จ่ายงบประมาณของ อบท. ตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการกฤษฎีกาไว้แล้ว จึงเห็นควรให้ อบท. ถือปฏิบัติตามหนังสือสั่งการของกระทรวงมหาดไทย

๑.๒ เพื่อให้การสนับสนุนสถานศึกษาของ ศธ. ที่ยังมีได้ถ่ายโอนสามารถดำเนินการได้อย่างกว้างขวางมากยิ่งขึ้น ควรให้กระทรวงมหาดไทยรับไปพิจารณาปรับปรุงแก้ไขขอบเขตการให้เงินอุดหนุนของ อบท. ตามหนังสือสั่งการดังกล่าว เพื่อให้ อบท. สามารถให้การอุดหนุนสิ่งก่อสร้างแก่สถานศึกษาในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการได้ เนื่องจากสถานศึกษาหลายแห่งยังต้องการได้รับการสนับสนุนงบประมาณในการก่อสร้างและบำรุงรักษาอาคารสถานที่อีกจำนวนมาก และ อบท. ส่วนใหญ่สามารถให้การสนับสนุนได้ ทั้งนี้ หากกระทรวงมหาดไทยเห็นว่า ความเห็นของคณะทำงานเฉพาะกิจฯ ในประเด็นนี้ยังไม่ชัดเจนเพียงพอ ก็ให้กระทรวงมหาดไทยรับไปพิจารณาหารือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเพื่อให้เกิดความชัดเจนยิ่งขึ้นต่อไป

๒. การกำหนดกรอบวงเงินงบประมาณที่จะสนับสนุนด้านการศึกษาให้แก่สถานศึกษาในสังกัดของกระทรวงศึกษาธิการ คณะทำงานฯ มีความเห็นว่า ไม่ควรกำหนดกรอบวงเงินงบประมาณที่จะสนับสนุน เนื่องจาก อบท. ควรมี

อิสระในการพิจารณาให้การสนับสนุนได้ตามความสามารถทางการคลังของ อบท. แต่ละแห่ง ทั้งนี้ ให้ อบท. คำนึงถึงเป้าหมายการให้บริการสาธารณะขั้นพื้นฐานตามที่ กกต. กำหนดด้วย

๓. สำหรับการแก้ไขปัญหาด้านการจัดการศึกษาหรือการสนับสนุนด้านการศึกษาในระยะยาว ควรมอบหมายให้คณะกรรมการสนับสนุนการถ่ายโอนภารกิจด้านการศึกษาให้แก่ อบท. ซึ่งมีรองศาสตราจารย์วุฒิสาร ตันไชย เป็นประธานอนุกรรมการ รับไปพิจารณาดำเนินการต่อไป

๔. หาก กกต. เห็นสมควรให้มีการพิจารณาขอบเขตการสนับสนุนงบประมาณของ อบท. ให้แก่ส่วนราชการเพื่อดำเนินการตามภารกิจในด้านอื่นๆ ซึ่งอยู่ในอำนาจหน้าที่ของ อบท. แต่ อบท. ไม่สามารถดำเนินการเองได้ นอกจากด้านการศึกษา เช่น ด้านสาธารณสุข ด้านการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ฯลฯ ควรแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อพิจารณาเรื่องนี้ในภาพรวมต่อไป

ฝ่ายเลขานุการพิจารณาแล้วเห็นควร

๑. ให้ความเห็นชอบตามข้อเสนอของคณะทำงานฯ

๒. สำหรับข้อเสนอของคณะทำงานฯ ฝ่ายเลขานุการพิจารณาเห็นว่า เนื่องจากกระทรวงมหาดไทยได้มีหนังสือสั่งการเรื่อง การตั้งงบประมาณรายจ่ายและการใช้จ่ายงบประมาณหมวดเงินอุดหนุนของ อบท. ครอบคลุมการสนับสนุนงบประมาณของ อบท. ให้แก่ส่วนราชการเพื่อดำเนินการตามภารกิจทุกด้านที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของ อบท. แต่ อบท. ไม่สามารถดำเนินการเองได้อยู่แล้ว จึงควรเร่งประชาสัมพันธ์สร้างจิตสำนึกให้ อบท. ใช้จ่ายเงินอย่างคุ้มค่าและตรงกับความต้องการที่แท้จริงของประชาชน โดยคำนึงถึงความสามารถทางการคลังและการให้บริการสาธารณะขั้นพื้นฐานที่ กกต. กำหนด

จึงเสนอที่ประชุมเพื่อโปรดพิจารณา

นายวิทยา คุณปลื้ม กล่าวว่า ได้เสนอความเห็นในที่ประชุมคณะทำงานเฉพาะกิจฯ ไว้หลายประเด็น เรื่องที่กระทรวงมหาดไทยได้ออกหนังสือสำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๔๓.๓/ว ๐๐๒๐ ลงวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๕๒ ตามที่คณะกรรมการกฤษฎีกาได้เสนอความเห็นให้ อบท. สามารถมีอำนาจหน้าที่ในการส่งเสริมการศึกษา แต่ไม่ครอบคลุมในด้านการศึกษาทั้งหมด สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตีความหมายว่า ท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ในการส่งเสริมการศึกษาได้ ฉะนั้นควรจะดำเนินการได้ ไม่ใช่เฉพาะเรื่องจัดจ้างครู จัดหาวัสดุอุปกรณ์สื่อสารการเรียนการสอนที่จำเป็น กระทรวงมหาดไทยออกหนังสือตามนี้โดยที่ไม่ได้พิจารณาในส่วนอื่นๆ ที่ไม่ได้ถามมาว่าทำได้หรือไม่ ซึ่งควรจะทำได้ และที่กระทรวงมหาดไทยได้ออกหนังสือฉบับนี้มาเขียนไว้ว่าในหมวดเงินอุดหนุนซึ่งหลักการคือให้การสนับสนุนทางด้านการศึกษาตรงนี้ได้ แต่ออกมาให้เป็นเงินอุดหนุน เพราะฉะนั้นจะเป็นห่วงว่าการดำเนินการใดๆ เหมือนกัน งบอุดหนุนอย่างเดียวควรจะให้ อบท. สามารถดำเนินการได้ เช่น มีความจำเป็นในเรื่องมีอาคารเรียนให้กับโรงเรียนขนาดเล็กในพื้นที่ท้องถิ่นเองควรจะดำเนินการได้เอง ถ้าบอกว่าเป็นการอุดหนุนก็คือ ต้องเป็นการอุดหนุนเงินไปอย่างเดียวเลย เพราะฉะนั้นก็อยากจะเรียนว่าเรื่องหลักการอยากจะขอให้เพิ่ม ถ้าสามารถทำได้เพิ่มขึ้น ส่วนการดำเนินการไม่ควรจะเป็นลักษณะของเงินอุดหนุน

นายวันดี วรรณโรทร รองอธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กล่าวว่า เนื่องจากมีข้อหารือจากกระทรวงศึกษาธิการเข้ามาเกี่ยวกับ อบท. จะไปสนับสนุนงบประมาณให้แก่สถานศึกษาได้แค่ไหนอย่างไร กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นพิจารณาว่า วันนี้ถ้าเป็นโรงเรียนที่ถ่ายโอนให้ท้องถิ่นไม่มีปัญหา ท้องถิ่นดำเนินการได้เต็มที่ แต่ถ้าเป็นโรงเรียนที่ยังไม่ถ่ายโอนให้ท้องถิ่น ท้องถิ่นจะเข้าไปช่วยได้อย่างไรบ้าง แค่นั้น อย่างไร ในขั้นต้นที่ได้หารือไป คือ เรื่องของอัตราครู วัสดุอุปกรณ์ต่างๆ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาแล้ว มีความเห็นว่าในกรณีเหล่านี้สามารถที่จะทำได้โดยพิจารณาถึงฐานะการคลังและกฎหมายของท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง ในส่วนของที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง เป็นไปได้ทั้ง ๒ ทาง ถ้าท้องถิ่นจะไปพิจารณาของ

ว่าในเรื่องที่ดินสิ่งก่อสร้าง เนื่องจากโรงเรียนนั้นยังเป็นโรงเรียนของรัฐอยู่ ตามพระราชบัญญัติกฎหมายเรื่องงบประมาณ เป็นหน่วยงานของรัฐที่จะต้องทำที่เป็นเจ้าของงบประมาณ เพราะฉะนั้นตีความไปตามกฎหมายนั้นว่า ถ้าเป็นที่ดิน สิ่งปลูกสร้าง ซึ่งเป็นงบประมาณก็เป็นหน้าที่ของรัฐ หน่วยงานที่ก่อสร้างก็พิจารณาไปอย่างนั้น

ประธาน กล่าวหาว่า ทั้งหมดคือบริการสาธารณะ โรงเรียนของกระทรวงไม่ได้เป็นโรงเรียนที่แสวงหากำไร ไม่มีผลประโยชน์ กรณีโรงเรียนขาดแคลนและท้องถิ่นอยากจะสนับสนุนแต่บอกว่าสนับสนุนไม่ได้ ถ้าให้ท้องถิ่นสามารถดำเนินการสิ่งเหล่านี้ได้การไว้วางใจ ความเข้าอกเข้าใจระหว่างโรงเรียนกับครู กับท้องถิ่น จะดีขึ้น และจะทำให้วันข้างหน้าเวลาถ่ายโอนจะง่าย เพราะที่ผ่านมามีเวลาถ่ายโอนเพราะไปแยกไว้อย่างนี้มีความระแวง โรงเรียนบอกว่าท้องถิ่นจะเข้าใจ รู้เรื่องการศึกษาหรือไม่ แต่ปรากฏว่าท้องถิ่นจะทำอะไรไปให้ แต่มีข้อจำกัด เห็นว่าถ้าไม่ขัดกฎหมายก็เป็นดุลพินิจของท้องถิ่นเองท้องถิ่นต้องไปรับผิดชอบกับประชาชน ควรจะไปหาสิ่งก่อสร้างก็ต้องไปตอบประชาชนว่าทำไมไม่เงินไปให้โรงเรียนนอกสังกัดของตัวเอง

นายเนพล แก้วสุพัฒน์ กล่าวว่า ในหนังสือที่บอกว่าเป็นการอุดหนุนของท้องถิ่น จากการตีความจะพิจารณา มองในลักษณะว่าท้องถิ่นอุดหนุนเงินที่โรงเรียน และโรงเรียนเป็นผู้บริหารจัดการในความหมายของท้องถิ่นเองจะพูดถึงเรื่องการสนับสนุนการศึกษา อยากจะขอความชัดเจนตรงนี้

นายธนาวัฒน์ สังข์ทอง กล่าวว่า เรื่องที่หารือเป็นการกรณีโรงเรียนที่ อปท. จะซื้อวัสดุอุปกรณ์เพื่อที่จะสนับสนุนการสอนของโรงเรียน ว่าท้องถิ่นทำได้หรือไม่ ซึ่งเป็นหน้าที่ของท้องถิ่นดูแลเรื่องส่งเสริมการศึกษามีทั้ง ๒ ประเด็น มีการส่งเสริมทั้งนี้ต้องมีการรับถ่ายโอนไป ณ ปัจจุบันนี้ กรณีถ้าในพื้นที่มีการศึกษาอยู่ก็สามารถที่จะส่งเสริมกิจกรรมนี้ขับเคลื่อนไปได้ เพื่อให้เอื้อประโยชน์ท้องถิ่นตัวเอง ตรงนี้สามารถทำได้ แต่มีปัญหากรณีที่เป็นอาคารและสิ่งปลูกสร้าง เพราะว่าเป็นส่วนของลงทุน เกี่ยวข้องกับการตั้งงบประมาณสำหรับหน่วยงานที่รับผิดชอบอยู่ เป็นเรื่องของความรับผิดชอบในด้านงบประมาณและการดำเนินการ ถ้านำเงินไปสนับสนุนช่วยเหลือเพื่อให้การก่อสร้างนั้นทำได้ก็อาจจะทำได้ แต่ไม่ใช่เรื่องว่าลงทุนให้เองแต่เป็นเรื่องการสนับสนุน ถ้าขาดเหลือบางส่วนหรือไม่เพียงพอที่จะดำเนินการท้องถิ่นก็สามารถทำได้ ก็คงไม่ขัดต่อระบบการทำงาน แต่ไม่ใช่ไปก่อสร้างให้หรือลงทุนให้เลยอันนี้ไม่ถูก เพราะว่าจะเป็นเรื่องของระบบงบประมาณด้วย

นายวิทยา คุณปลื้ม กล่าวว่า ประเด็นนี้เป็นประเด็นที่มีปัญหา กระทรวงศึกษาธิการไม่มีงบประมาณเพียงพอ โดยเฉลี่ยเขต ๑ มีอาคารใหม่ประมาณไม่เกิน ๒ โรงเรียน ต่อ ๑ เขตพื้นที่ ซึ่งมีโรงเรียนเป็น ๑๐๐ โรงเรียน ปัญหาคือไม่มีงบประมาณ ฉะนั้น เมื่อท้องถิ่นสามารถที่จะช่วยได้ก็ควรให้โอกาส หลายท้องถิ่นใช้วิธีการทำแล้วก็ได้ให้โรงเรียนยืมใช้อาคาร ซึ่งเป็นปัญหาว่าสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินพิจารณาว่าไม่ถูกต้อง ถ้าแก้ไขให้ท้องถิ่นสามารถดำเนินการได้ และให้กระทรวงมหาดไทยออกหนังสือแจ้งใหม่อีกครั้ง เพราะถ้าไม่มีหนังสือของกระทรวงมหาดไทย สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินจะบอกว่าไม่ใช่อำนาจหน้าที่ที่ไม่สามารถทำได้ ท้องถิ่นพร้อมที่จะดำเนินการตามระเบียบการจัดซื้อจัดจ้างหรือระเบียบต่างๆ อยู่แล้ว ควรจะไปควบคุมให้ปฏิบัติตามระเบียบ

รองศาสตราจารย์วุฒิสาร ดันไชย กล่าวว่า **เรื่องที่ ๑** คือ เห็นด้วยในหลักการว่าท้องถิ่นสามารถอุดหนุนส่วนราชการได้ แต่ว่าควรกำหนดกรอบขอบเขตประเภทการจัดบริการสาธารณะให้ชัดเจนเรื่องอะไรที่เป็นเรื่องที่อุดหนุนได้ ยกตัวอย่างเช่น กรมสรรพากรขอให้อุดหนุนซื้อรถเนื่องจากอ้างว่าเก็บภาษีให้ ตำรวจซื้อรถอย่างนี้จะมี ถ้าเปิดให้ส่วนราชการอุดหนุนได้ทั้งหมด ก็จะมีปัญหาแบบนี้ เพราะฉะนั้นควรกำหนดกรอบว่าประเด็นอะไรบ้าง เป็นเรื่องการจัดบริการสาธารณะที่จำเป็น หรือการแก้ปัญหาความยากจน คุณภาพชีวิต **เรื่องที่ ๒** การอุดหนุนส่วนราชการนี้พึงกระทำได้ภายใต้สัดส่วนของการใช้เงินของท้องถิ่น ไม่อย่างนั้นแล้วเส้นแบ่งระหว่างท้องถิ่นทำเองกับอุดหนุนก็จะกลายเป็นอุดหนุนทั้งหมด แต่ไม่ทำอะไรเลย เพราะฉะนั้นเส้นแบ่งควรมีสัดส่วนของความพอดีว่า อุดหนุนในงบประมาณได้ไม่เกินกี่เปอร์เซ็นต์ แต่ส่วนหนึ่งต้องจัดบริการ

สาธารณะภายใต้ภารกิจของตัวเองให้ได้ด้วย **เรื่องที่ ๓** สิ่งที่จะต้องดำเนินการสำคัญที่สุดก็คือความเข้าใจกับสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน เพราะว่าถ้าอุดหนุนแล้ว แต่ยังไม่สามารถคลี่คลายความเข้าใจเรื่องอำนาจหน้าที่ของท้องถิ่นได้ ก็จะเป็นปัญหาตามมา แล้วในที่สุดก็จะมีปัญหากับผู้วินิจฉัย คือ ผู้กำกับดูแลก็จะไม่วินิจฉัย

นายสุจิต นิมิตกุล กล่าวว่า ในฐานะประธานของคณะทำงานเรื่องนี้ เห็นว่า เนื่องจากกระทรวงมหาดไทยได้หารือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาในกรณีที่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินทักท้วงว่า ในการอุดหนุนนั้นไม่ใช่หน้าที่โดยตรง แต่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตอบกลับว่า เป็นหน้าที่ ในขณะที่ กกต. ได้แต่งตั้งให้ผมและคณะขึ้นมาพิจารณาให้ความช่วยเหลือ จะเป็นไปได้ขนาดไหนในกรณีของกระทรวงมหาดไทยมีหนังสือสั่งการเมื่อวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๕๒ ปรากฏว่าได้ยกเว้นเรื่องที่ดินและสิ่งก่อสร้าง ซึ่งคณะทำงานส่วนใหญ่เห็นว่าเรื่องที่ดินและสิ่งก่อสร้างอาจจะเป็นปัญหา เนื่องจากหลายกรณี อปท. ทักท้วงเมื่อโรงเรียนพังหรือโรงเรียนต้องการสนับสนุนให้มีการซ่อมแซมได้ คณะทำงานจึงเห็นว่าเรื่องนี้จะเป็นปัญหาในข้อกฎหมาย กระทรวงมหาดไทยได้ชี้แจงเหมือนกับผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ชี้แจงว่า เรื่องที่ดินกับสิ่งก่อสร้างจะมีปัญหาข้อกฎหมาย คณะทำงานจึงเปิดโอกาสว่าในกรณีที่ปัญหาข้อกฎหมาย ให้กระทรวงมหาดไทยไปหารือกับสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาอีกครั้งหนึ่ง ตามที่ได้เสนอ

นายวัลลภ พริ้งพวง รองอธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กล่าวว่า เรื่องการใช้เงินของ อปท. หลักของการใช้เงินรายได้ของท้องถิ่น ต้องเป็นไปตามอำนาจหน้าที่ที่กฎหมายบัญญัติเอาไว้ให้เป็นอำนาจหน้าที่ก่อนถึงจะใช้เงินได้ พิจารณาว่าหน้าที่ของท้องถิ่นกำหนดไว้ในกฎหมายจัดตั้งไว้อย่างไร โดยเฉพาะอย่างยิ่งการส่งเสริมการศึกษา ในขณะเดียวกันมีภารกิจถ่ายโอนซึ่งเป็นเรื่องเดียวกัน ในหลักการของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาครั้งแรกที่เคยหารือกำหนดไว้ว่าถ้าภารกิจใดยังไม่ถ่ายโอน ก็ยังไม่ให้ถือเป็นอำนาจหน้าที่ ครั้งแรกเป็นเรื่องวัสดุอุปกรณ์ เรื่องของครุภัณฑ์ยังอุดหนุนไม่ได้ แต่ต่อมามีการคลายกว่า ในภารกิจบางอย่างถึงแม้ยังไม่ถ่ายโอน แต่อยู่ในหมวดของการดำเนินการวัสดุครุภัณฑ์ต่างๆ ก็สามารถให้การอุดหนุนได้ นี่คือประเด็นที่ ๑ ส่วนประเด็นที่ ๒ ณ เวลานั้นคงต้องตีความกันว่า ค่าครุภัณฑ์และสิ่งก่อสร้าง ถือว่าเป็นภารกิจในหน้าที่ตามอำนาจหน้าที่ของ อปท. หรือไม่ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกายังไม่ได้มีการตีความชัดเจน จะได้มีการหารืออีกครั้งหนึ่ง ให้พิจารณาเฉพาะในประเด็นนี้ว่าในข้อกฎหมายของท้องถิ่นเอง ข้อกฎหมายของพระราชบัญญัติการศึกษา ตามมาตรา ๖๐ เป็นอำนาจหน้าที่ของรัฐในการที่จะตั้งงบประมาณให้กับสถานศึกษา จะขัดกันหรือไม่ ถ้ายังไม่มีมีการถ่ายโอนภารกิจให้แก่ อปท.

นายพงษ์ศักดิ์ ยิ่งชนม์เจริญ กล่าวว่า ในส่วนของท้องถิ่นด้วยหลักการกว้างๆ ไม่ได้ถัดกันในส่วนเรื่องของการอุดหนุนแต่ต่างมีความแตกต่างกันมาก ในส่วนของแต่ละท้องถิ่นเห็นด้วยในสิ่งที่รองศาสตราจารย์วุฒิสาร ดันไชย นำเสนอ ถ้าไม่มีแนวทางปฏิบัติที่ชัดเจนปัญหาที่จะเกิดขึ้น โดยเฉพาะในท้องถิ่นขนาดเล็กนั้น อนาคตอาจจะอยู่ไม่ได้ เพราะจะถูกขอรับการอุดหนุนตลอดเวลา เพราะฉะนั้นถ้าเป็นไปได้ ขอเสนอว่าอาจจะใช้คณะของท่านที่ปรึกษานายกรัฐมนตรี (นายอภิรักษ์ โกษะโยธิน) ช่วยดูแลในเรื่องนี้ด้วย เพราะเป็นองค์ประกอบที่เข้ากันแล้วค่อยมาพิจารณากันอีกครั้งว่าถ้าจะอุดหนุนนั้น จะอุดหนุนในประเภทอะไรบ้าง

ศาสตราจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์ กล่าวว่า ไม่เห็นข้อแตกต่างในทางกฎหมาย ว่าระหว่างการให้เงินอุดหนุนไปดำเนินการอะไรก็แล้วแต่ กับการไปดำเนินการให้มันต่างกันตรงไหน ถ้ากลับไปสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาให้ตีความ จะตีความมาตราอะไร ของกฎหมายอะไร ถ้าตีความเฉพาะว่าข้อปกครองดินสอให้ได้แต่อุดหนุนสร้างตึกไม่ได้ หรือไปสร้างตึกให้ไม่ได้ กฎหมายตรงไหนที่ห้ามไว้ ในเชิงการกระจายอำนาจ กฎหมายเขียนว่า ท้องถิ่นมีอำนาจเรื่องการจัดการศึกษา การนำเงินไปให้คนอื่นช่วยดำเนินการในเรื่องการศึกษา กฎหมายเขียนไว้ว่าทำได้ คิดว่าในฐานะ กกต. ต้องตีความไปในทิศทางแบบนี้ ให้ท้องถิ่นมีอิสระพอสมควรในการดำเนินงานดังกล่าวเบื้องต้น ส่วนว่าดำเนินงานแล้วถูกใจหรือไม่ เป็นทิศทางของท้องถิ่น ซึ่งท้องถิ่นต้อง

ปรับตัว แล้วก็พิจารณาภารกิจหน้าที่ของตัวเองให้ดี แต่ว่าเจตนาธรรมที่รองศาสตราจารย์วุฒิสาร จันไชย พูดคิดว่าน่าสนใจคือ หมายความว่า ถ้าปล่อยท้องถิ่นไปทั้งหมด อาจมีปัญหาเกิดขึ้นแต่ว่าเรื่องบางเรื่องเป็นเรื่องที่เราตีความไม่ค่อยถูกเท่าไร ยกตัวอย่าง เช่น เรื่องการให้กรมสรรพากร ไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของท้องถิ่น แต่ถ้าตรวจสอบยังพอตีความได้ว่าเป็นเรื่องรักษาความสงบภายในอะไรต่างๆ แต่ว่าถ้าจะดูก็ต้องดูทั้งหมดเท่าที่ที่เขาไปทำได้ แต่หลัก คือ ว่าถ้ากฎหมายให้อำนาจเขาแล้วคิดว่าเขาทำได้ อย่าไปคิดว่าเขาต้องทำด้วยตัวเอง

นายวิทยา คุณปลื้ม กล่าวว่า เพื่อเป็นหลักการถ่วงดุลอนุกรรมการที่มีที่ปรึกษานายกรัฐมนตรี (นายอภิรักษ์ โกษะโยธิน) เป็นประธาน คงไม่ใช่เฉพาะในประเด็นเรื่องกระทรวงศึกษาธิการ แต่ควรจะเป็นประเด็นอื่นด้วย เรื่องของสาธารณสุขเช่นกัน ยกตัวอย่าง โรงพยาบาลกับกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงไม่มีงบประมาณสร้างโรงพยาบาล โดยท้องถิ่นร่วมกันดำเนินการก่อสร้าง แล้วกระทรวงสาธารณสุขจัดแพทย์ จัดเครื่องมือแพทย์มาร่วมกัน และได้ลงนามกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข (นายวิทยา แก้วภราดัย) เรียบร้อยแล้ว โรงพยาบาลก็เรียบร้อยแล้ว กำลังจะเริ่มดำเนินการตามขั้นตอนของการก่อสร้างอะไรต่างๆ แล้ว ก็ยังเกรงว่าจะเกิดปัญหาเช่นเดียวกัน จึงขอฝากท่านที่ปรึกษานายกรัฐมนตรี (นายอภิรักษ์ โกษะโยธิน) พิจารณาด้วย

ประธาน กล่าวว่า อยากจะสนับสนุนให้ท้องถิ่นสามารถมาเป็นหุ้นส่วน หรือมีส่วนร่วมในการปฏิบัติการกิจ ซึ่งรัฐยังไม่ถายโอนให้ แต่เป็นอำนาจหน้าที่ของท้องถิ่น หลักต้องเป็นอย่างนั้น ส่วนถ้าหากว่ามีปัญหา เช่น ปัญหากลัวว่าไม่โปร่งใส ก็ต้องไปแก้ด้วยวิธีอื่น มากกว่าที่จะมาบอกว่าไม่ใช่สิ่งที่ทำได้

มติที่ประชุม มอบให้นายอภิรักษ์ โกษะโยธิน ที่ปรึกษานายกรัฐมนตรี รับไปพิจารณาในเรื่องการให้การสนับสนุนหน่วยงานของรัฐ โดยในหลักการควรให้อิสระแก่ อบท. ในการดำเนินการได้ โดยให้หรือร่วมกับส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง เช่น สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน และ อบท.

เรื่องที่ ก.๔ ขอความอนุเคราะห์ในการโอนเงินอุดหนุนรายหัวให้แก่สถานศึกษาโดยตรง

เลขานุการ รายงานว่า สืบเนื่องจากแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่ อบท. กำหนดให้กระทรวงศึกษาธิการ โดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาระดับพื้นฐาน (สพฐ.) ถ่ายโอนภารกิจด้านการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานให้กับ อบท. ที่ผ่านหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินความพร้อมตามกฎหมายกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินความพร้อมในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของ อบท. พ.ศ.๒๕๕๗ ตามที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด และผ่านเงื่อนไขหลักประกันคุณภาพที่ กกค. กำหนด โดยจะสนับสนุนงบดำเนินการ และสนับสนุนครูหลักที่ขาด ในระยะเวลา ๓ ปี โดยนำเงินรายได้ของ อบท. มาอุดหนุนส่วนที่ขาด ซึ่งถือเป็นการลดภาระของรัฐบาล ซึ่งปีการศึกษา ๒๕๕๔ - ๒๕๕๕ สพฐ. ได้ถ่ายโอนสถานศึกษาในสังกัดให้กับ อบท. จำนวนทั้งสิ้น ๒๔๗ แห่ง คิดเป็นร้อยละ ๐.๘๒ ของจำนวนสถานศึกษาในสังกัด สพฐ.

สมาพันธ์ครูกรมสามัญศึกษา (เดิม) จังหวัดนครราชสีมา ได้มีหนังสือเรียนประธาน กกค. ขอความอนุเคราะห์ในการโอนเงินอุดหนุนรายหัวเด็กให้แก่สถานศึกษาที่ถ่ายโอนโดยตรง เนื่องจากได้รับแจ้งจากโรงเรียนสังกัด อบจ. นครราชสีมา ว่า ขณะนี้โรงเรียนยังไม่ได้รับโอนเงินอุดหนุนรายหัวนักเรียน ภาคเรียนที่ ๒/๒๕๕๑ (ปีงบประมาณ ๒๕๕๒) และจากการสอบถามจากผู้ที่เกี่ยวข้องของ อบจ. นครราชสีมา ทราบว่า จากการประชุมชี้แจงของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย แจ้งว่า อบท. ไม่สามารถดำเนินการโอนเงินอุดหนุนรายหัวเด็กดังกล่าวเข้าสู่บัญชีโรงเรียนโดยตรงได้ เนื่องจากสาเหตุ ๒ ประการ

๑. เงินอุดหนุนรายหัวเด็กดังกล่าวต้องตั้งในข้อบัญญัติงบประมาณ จึงจำเป็นต้องดำเนินการตามระเบียบพัสดุของกระทรวงมหาดไทย

๒. สถานศึกษาเป็นหน่วยงานในสังกัด อบปท. จึงไม่สามารถโอนตรงไปยังสถานศึกษาได้

หลักการในการถ่ายโอนโรงเรียนไปสังกัด อบปท. การบริหารโรงเรียน ผู้บริหาร ครูและบุคลากรทางการศึกษาจะได้รับสิทธิประโยชน์ ทั้งที่เป็นตัวเงินและไม่เป็นตัวเงิน ไม่น้อยกว่าเดิม หรือดีกว่าเดิม โดยมีเหตุผลประกอบการพิจารณา ดังนี้

๑. โรงเรียนที่ถ่ายโอนมาสังกัด อบปท. นั้น เดิมเคยได้รับการโอนเงินอุดหนุนรายหัวจาก สทฐ. เข้าสู่บัญชีโรงเรียนโดยตรง และให้อิสระในการบริหารจัดการภายใต้แผนปฏิบัติการประจำปีของแต่ละโรงเรียนที่ได้รับความเห็นชอบและอนุมัติจากคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงเกิดความคล่องตัวในการดำเนินการ

๒. การที่กำหนดให้โรงเรียนในสังกัด อบปท. ดำเนินการเบิกจ่ายเงินอุดหนุนรายหัวโดยให้ดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างแล้วนำส่งเบิกจ่ายที่ อบปท. จะไม่คล่องตัวในการดำเนินการ เนื่องจากโรงเรียนจะมีค่าใช้จ่ายในการดำเนินการทุกวัน ประเด็นสำคัญจะล่าช้าและเกิดผลกระทบกับเด็กนักเรียน หากเป็นไปตามที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นกำหนด ซึ่งผู้บริหาร อบจ. นครราชสีมา มีความพร้อมและยินดีจะโอนเงินอุดหนุนรายหัวเข้าสู่บัญชีโรงเรียนโดยตรง เพื่อให้โรงเรียนมีความคล่องตัวและอิสระในการบริหาร อีกทั้งเงินงบประมาณนี้เป็นเงินที่รัฐบาลอุดหนุนเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายรายหัวเด็กอยู่แล้ว

๓. การถ่ายโอนโรงเรียนไปสังกัด อบปท. ดำเนินการเป็นกรณีเฉพาะ ตามแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจ ดังนั้น หากทุกเรื่องให้ดำเนินการตามระเบียบฯ จะไม่สอดคล้องกับเงื่อนไขการถ่ายโอน และก่อให้เกิดปัญหาต่อการบริหารการศึกษามากในสถานศึกษามาก ดังนั้น การกำหนดระเบียบต่าง ๆ ควรจะมีการยกเว้นเป็นการเฉพาะ

สมพันธ์ คุรุกรรมสามัญศึกษา (เดิม) จังหวัดนครราชสีมา ในฐานะตัวแทนของโรงเรียนสังกัด อบจ. นครราชสีมา จึงขอให้เงินอุดหนุนรายหัวเด็ก ได้รับดำเนินการเช่นเดิม ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อนักเรียน และโรงเรียนถ่ายโอนในจังหวัดอื่น ๆ ที่ประสบปัญหาลักษณะนี้เช่นกัน

คณะรัฐมนตรีในคราวประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๔๗ เห็นชอบให้กระทรวงศึกษาธิการ อุดหนุนค่าใช้จ่ายรายหัวการศึกษาขั้นพื้นฐานแก่นักเรียน นักศึกษา ตั้งแต่ระดับก่อนประถมศึกษา (อนุบาล ๒ ปี) ถึงระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญและสายอาชีพทุกคนอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๔๗ ตามอัตราที่กระทรวงศึกษาธิการเสนอ

คณะอนุกรรมการสนับสนุนการถ่ายโอนภารกิจด้านการศึกษาให้แก่ อบปท. ในคราวประชุม ครั้งที่ ๑/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๒ พิจารณาในเรื่องดังกล่าวแล้ว เห็นว่า

๑. ให้คงหลักการเดิมในขณะที่อยู่กระทรวงศึกษาธิการ โดยโอนเงินอุดหนุนรายหัวเด็กให้แก่สถานศึกษาที่ถ่ายโอนโดยตรง เพื่อความสะดวกและมีความคล่องตัวในการบริหารจัดการ ซึ่งตามเงื่อนไขบังคับหลังผ่านเกณฑ์ประเมินความพร้อมกำหนดให้ อบปท. ที่จัดการศึกษา ควรกระจายอำนาจการบริหารงานวิชาการ การบริหารงบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารงานทั่วไป ให้สถานศึกษาสามารถบริหารจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับนโยบายและมาตรฐานการศึกษาของชาติ และหลักการถ่ายโอนภารกิจให้กับ อบปท. ประโยชน์ที่ประชาชนได้รับต้องดีกว่าเดิมหรือเท่าเดิม ดังนั้น จึงเห็นสมควรให้มีการยกเว้นระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การคลัง การงบประมาณ และการพัสดุของสถานศึกษา ของ อบปท. พ.ศ. ๒๕๔๔ เพื่อให้เกิดความคล่องตัว และเป็นการแก้ไขปัญหาในเชิงระบบได้

๒. ที่ผ่านมการจัดสรรเงินอุดหนุนให้แก่ อบปท. ด้านการจัดการศึกษาเป็นการจัดสรรเงินอุดหนุนทั่วไปกำหนดวัตถุประสงค์ โดยสามารถโอนตรงไปสถานศึกษาได้ แต่เมื่อมีการยกเลิกเงินอุดหนุนทั่วไปกำหนดวัตถุประสงค์ และงบประมาณ การถ่ายโอนภารกิจด้านการศึกษาถูกกำหนดให้เป็นเงินอุดหนุนทั่วไป ทำให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับการเบิกจ่าย เนื่องจากต้องดำเนินการให้เป็นไปตามขั้นตอนของระเบียบกระทรวงมหาดไทยดังกล่าว ที่ประชุมจึงมีมติ ให้นำเรื่องนี้ เสนอ กกค. พิจารณาให้ความเห็นชอบดังนี้

๒.๑ ในระยะเร่งด่วนเห็นสมควรส่งเรื่องให้กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย ดำเนินการยกเว้นระเบียบดังกล่าวสำหรับสถานศึกษาที่ถ่ายโอนไปยัง อบท. โดยให้คงหลักการเดิมให้โอนเงินไปยังสถานศึกษาโดยตรง เพื่อการบริหารจัดการที่คล่องตัวและมีให้เกิดผลกระทบกับนักเรียน

๒.๒ ในระยะยาวเห็นสมควรให้มีการทบทวนเงินอุดหนุนทั่วไป เฉพาะกรณีที่มีการถ่ายโอนสถานศึกษา ให้แก่ อบท. เพื่อให้สอดคล้องกับหลักการถ่ายโอนภารกิจให้แก่ อบท. คือ การบริการต้องไม่น้อยไปกว่าเดิมหรือเท่าเดิม ดังนั้น จึงเห็นสมควรส่งเรื่องให้คณะกรรมการกฤษฎีกาสำนักงานด้านเงินอุดหนุนและเงินภาษีของ อบท. พิจารณาต่อไป

จึงเสนอที่ประชุมเพื่อโปรดพิจารณา

รองศาสตราจารย์วุฒิสาร ตันไชย กล่าวว่า กระทรวงมหาดไทยได้มีการยกเว้นระเบียบให้อยู่ เพียงแต่ให้เป็นสิทธิของฝ่ายท้องถิ่นเป็นผู้เลือกที่จะปฏิบัติอย่างไร ของเดิมให้เงินไปทั้งก่อน แล้วไปโรงเรียน แต่เมื่อเปลี่ยนเป็นอุดหนุนทั่วไปจะเข้าไปสู่ระบบต้องเบิกจ่ายตามรายการ ซึ่งขัดกับหลักการสำคัญในเรื่องการถ่ายโอน ขณะนี้กระทรวงมหาดไทยได้มีการยกเว้นระเบียบให้แต่เป็นการเลือกปฏิบัติโดยผู้บริหารท้องถิ่นเองว่าจะใช้หรือไม่ใช้ กรณีการร้องเรียนของนครราชสีมาขึ้นยกเว้นระเบียบให้ ก็จะเป็นปัญหากับโรงเรียนอื่นๆ ที่มีการถ่ายโอนเพราะฉะนั้นข้อเสนอจึงอยากให้มีการยกเว้นระเบียบ และให้ถือการปฏิบัติเป็นการถ่ายโอนทั้งก่อนตามงวดเงินไปให้โรงเรียนเพื่อให้เกิดความคล่องตัว

นายพรชัย ไควสุรัตน์ กล่าวว่า เงินอุดหนุนรายหัว ท้องถิ่นต้องตั้งเป็นข้อบัญญัติเนื่องจากเป็นเงินอุดหนุนทั่วไป ซึ่งเงินอุดหนุนทั่วไปฟังอนุมัติไปเมื่อประชุมครั้งที่ผ่านมา หนังสือฉบับนี้ทำขึ้นมาในขณะที่เงินไม่มี สภาพคล่องยังไม่เกิดแนวทางปฏิบัติในการดำเนินงานก็ทำได้อยู่แล้ว ถ้าจะยกเว้นระเบียบก็ยกเว้นได้ แต่ถ้าจะให้ท้องถิ่นทุกท้องถิ่นบังคับให้อุดหนุนเลยในการเรียนรู้ที่จะอยู่ร่วมกันของท้องถิ่น แล้วก็บุคลากรทางการศึกษานั้นต้องให้เข้าใจว่าเราใช้ระเบียบเบิกจ่ายของกระทรวงมหาดไทย ไม่ใช่ใช้ระเบียบเบิกจ่ายของกระทรวงศึกษาธิการที่เคยเบิก เพราะฉะนั้นต้องเรียนรู้กฎกติการ่วมกัน เช่น อบจ.อุบลราชธานี แยกข้อบัญญัติออกเป็นข้อบัญญัติของท้องถิ่น คือ ข้อบัญญัติของ อบจ. ข้อบัญญัติการศึกษาแยกเป็นฉบับที่ ๑ (เพิ่มเติม) เพื่อให้ครูได้รู้ว่าเงินแต่ละยอดมาจากพี่น้องประชาชนร่วมกัน ครูก็ไปร่วมบริหารร่วมกัน แต่ถ้าสภาพคล่องสามารถทำงานได้ อย่างของ อบจ. อุบลราชธานี ใช้จ่ายโอนยืมเงินสะสมไปก่อน ก็สามารถบริหารจัดการได้ ในประเด็นนี้เป็นข้อสังเกตว่าอาจจะมีความปัญหาทางการเมืองด้วย บังเอิญความล่าช้าในเรื่องของเงินอุดหนุนในงวดที่ ๑ และงวดที่ ๒ ในการดำเนินงานสามารถดำเนินงานได้ คงไม่ต้องถือว่าเป็นเกณฑ์ที่ใช้กับทุกที่ โดยเฉพาะครูของโรงเรียนเทศบาลยังบริหารจัดการได้ดีมาโดยตลอด

นายเทอดเกียรติ ชินสรนันท์ กล่าวว่า เงินอุดหนุนรายหัวให้แก่สถานศึกษาถ่ายโอนจาก สพฐ. คิดว่าในส่วน of เทศบาล และ อบจ. ใหญ่ๆ ไม่มีปัญหาในเรื่องการส่งเงินมาล่าช้า หรือการดำเนินการให้กับโรงเรียน ถ้าเงินรัฐบาลมาช้า ก็มีเงินสะสมที่ช่วยได้อยู่แล้ว การที่จะมากำหนดว่าเป็นปัญหาเฉพาะที่ เฉพาะในส่วน of โรงเรียนที่ถ่ายโอนมาให้ อบจ. นครราชสีมา ไม่ถูกต้องนักในเรื่องนี้ น่าจะมีการสอบถามไปยัง อบท. ทั้งหมด ว่าการเปลี่ยนแปลงหลักเกณฑ์ หรือเงินอุดหนุนรายหัวให้กับโรงเรียน สพฐ. จะจัดการได้มากน้อยอย่างไร ในกรณีเรื่องการโอนเงินให้กับโรงเรียน กรณีถ้าเกิดว่าโรงเรียนดำเนินการผิดพลาดหรือบกพร่อง อาจจะมีการดำเนินการซึ่งจะทำให้เกิดความรับผิดชอบทางอาญา หรือทางแพ่ง เมื่อผิดพลาดไปแล้วนายกเทศมนตรีก็ต้องรับผิดชอบทางแพ่งทางอาญาด้วย เรื่องนี้คิดว่าในทางปฏิบัติน่าจะต้องการสอบถามกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ซึ่งจะเป็นแนวทางที่จะแก้ไขในระเบียบ

รองศาสตราจารย์วุฒิสาร ตันไชย กล่าวว่า เพิ่มเติมหลักการสำคัญเรื่องการถ่ายโอนโรงเรียน คือหลักที่ว่าเมื่อถ่ายโอนไปแล้ว ระบบการบริหารงานไม่เปลี่ยนแปลง เพราะฉะนั้นตรงนี้แม้ว่าประเด็นที่บอกว่าจะยกเว้นระเบียบได้หรือไม่ได้ ก็มีการเปลี่ยนแปลง คิดว่าขัดกับเงื่อนไขการถ่ายโอนและจริงๆ ข้อเสนอของคณะกรรมการอยู่เฉพาะกรอบโรงเรียนที่ถ่ายโอน

ไม่เกี่ยวกับโรงเรียนทั่วไป อันนี้ถือว่าเป็นภาคีที่ตกลงกันมาในเบื้องต้นของการถ่ายโอนภารกิจ ซึ่ง อบท. ก็รับทราบเรื่องนี้ บังเอิญว่าเราไปเปลี่ยนรูปแบบวิธีการจัดเงินอุดหนุนทั่วไปที่กำหนดวัตถุประสงค์ย่อยเล็กและกลายเป็นเงินอุดหนุนทั่วไปทั้งหมด ซึ่งต้องไปเข้าข้อบังคับของกฎหมายและประเด็นที่เสนอนี้ ก็ไม่ได้แปลว่าต้องให้ทั้งก้อนในวันเริ่มต้นปีงบประมาณการให้ให้เป็นงวดตามเม็ดเงินจริง แต่หมายความว่าให้ไปล่าช้าที่โรงเรียน ซึ่งก็จะเป็นระบบที่ไม่แตกต่างจากที่กระทรวงศึกษาธิการทำอยู่

ประธาน กล่าวว่ อย่างไรก็ขอให้ช่วยทำให้ไม่กระทบกับการกิจ เบื้องต้นนี้จะเขียนก็ยกเว้นแล้ว แต่ก็อยู่ที่ท้องถิ่นไปดำเนินการ ปีนี้คงทำได้เท่านี้ ถ้าวันข้างหน้ามีปัญหาอีก สุดท้ายก็ต้องกลับมาเป็นเงินอุดหนุนเฉพาะกิจ ดีที่สุดก็คือ อย่าให้มีปัญหาจะได้เดินหน้าไปได้ ถ้ามีกรณีอย่างนี้เรื่อยๆ ก็จะกระทบในที่สุดทั้งเรื่องการถ่ายโอนด้วย และเรื่องการจัดเป็นเงินอุดหนุนทั่วไป เห็นชอบตามที่เสนอมา

มติที่ประชุม

๑. เห็นชอบให้กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นดำเนินการยกเว้นระเบียบสำหรับสถานศึกษาที่ถ่ายโอนไปยัง อบท. โดยให้โอนเงินไปยังสถานศึกษาโดยตรงตามหลักการเดิมสำหรับการดำเนินการในระยะเร่งด่วน
๒. การดำเนินการในระยะยาวให้คณะกรรมการกลั่นกรองงานด้านเงินอุดหนุนและเงินภาษีของ อบท. พิจารณาต่อไป

เรื่องที่ ๓.๔ การจัดการศึกษาเด็กที่มีลักษณะพิเศษในโรงเรียนสังกัด อบท. กรณีศึกษาเทศบาลเมืองท่าข้าม จังหวัดสุราษฎร์ธานี และเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด

เลขานุการ รายงานว่า สืบเนื่องจากคณะกรรมการสนับสนุนการถ่ายโอนภารกิจด้านการศึกษาให้แก่ อบท. ในคราวประชุมครั้งที่ ๑ - ๒/๒๕๕๑ เมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๑ และวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ ซึ่งมีรองศาสตราจารย์วุฒิสาร ดันไชย เป็นประธานอนุกรรมการ ได้พิจารณาเรื่องการจัดการศึกษาของเด็กที่มีลักษณะพิเศษ เช่น เด็กที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ (Learning Disabilities: LD) เด็กด้อยโอกาส เด็กสมาธิสั้น เด็กออทิสติก และเด็กที่มีผลกระทบทางด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ ด้านครอบครัว สังคม และครูที่ไม่เข้าใจเด็ก เป็นต้น และที่ประชุมเห็นว่า บทบาทหน้าที่เหล่านี้ ควรเป็นบทบาทของ อบท. เข้าไปดำเนินการส่งเสริม สนับสนุน หรือดูแล และมอบหมายให้ สกต. ซึ่งเป็นฝ่ายเลขานุการไปศึกษาและถอดบทเรียนเรื่องการจัดการศึกษาของเด็กที่มีลักษณะพิเศษดังกล่าว โดยให้มีการนำร่อง ณ เทศบาลเมืองท่าข้าม จังหวัดสุราษฎร์ธานี และเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด เพื่อเป็นต้นแบบและทางเลือกให้กับ อบท. ต่อไป

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๕๔ กำหนดว่า บุคคลย่อมมีสิทธิเสมอกันในการศึกษาไม่น้อยกว่าสิบสองปีที่รัฐจะต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ โดยไม่เก็บค่าเล่าเรียน ซึ่งผู้ยากไร้ ผู้พิการหรือทุพพลภาพ หรือผู้ที่อยู่ในสภาวะยากลำบาก ต้องได้รับสิทธิตามวรรคหนึ่ง และการสนับสนุนจากรัฐเพื่อให้ได้รับการศึกษาโดยทัดเทียมกับบุคคลอื่น

พระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิการ พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้บัญญัติเกี่ยวกับเรื่องการศึกษาพิเศษไว้ดังนี้

มาตรา ๘ ให้สถานศึกษาในทุกสังกัดจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล โดยให้สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษของคนพิการ

มาตรา ๑๘ (ข้อ ๘) ประสาน ส่งเสริม สนับสนุน การจัดการศึกษาของสถานศึกษาเอกชน อปท. รวมทั้งบุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษาสำหรับคนพิการ (ข้อ ๙) ประสานและส่งเสริม อปท. ให้สามารถจัดการศึกษาสำหรับคนพิการให้สอดคล้องกับนโยบายและมาตรฐานการศึกษา

ปีการศึกษา ๒๕๕๑ อปท. มีนักเรียนทั่วประเทศ จำนวน ๑,๕๕๐,๐๐๐ คน เป็นนักเรียนที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ ที่ อปท. ต้องดูแลเป็นพิเศษ จำนวน ๗๒,๕๐๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๕ ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด ซึ่งเป็นจำนวนที่ไม่น้อย และปัจจุบันเด็กเหล่านี้ ขาดการดูแลเอาใจใส่เป็นพิเศษตามหลักวิชาการและการแพทย์ ซึ่งที่ผ่านมาเด็กเหล่านี้จะถูกตี ถูกทำโทษ ทุกวัน ข้อหาคือ ไม่ทำการบ้าน อ่านไม่ออก เขียนไม่ได้ ซึ่งไม่มีองค์ความรู้ใดมาแนะนำครูให้มีความรู้ ความเข้าใจเด็กเหล่านี้ที่มีความต้องการพิเศษ หรือยังไม่มียุทธศาสตร์ที่ชัดเจนจากรัฐบาลแต่อย่างใด

กรณีศึกษาและถอดบทเรียนจากโรงเรียนท่าข้าม ๑ เทศบาลเมืองท่าข้าม จังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่า

๑. ปีการศึกษา ๒๕๕๔ เทศบาลเมืองท่าข้าม จังหวัดสุราษฎร์ธานี ร่วมกับคลินิกจิตเวชเด็กและวัยรุ่น โรงพยาบาลสวนสราญรมย์ ได้เริ่มต้นการพัฒนาการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษทางการศึกษาอย่างเป็นรูปธรรม มีกระบวนการดำเนินการที่ชัดเจน ภายใต้โครงการสุขภาพจิตในโรงเรียน โดยมีเป้าหมายโรงเรียนเทศบาลเมืองท่าข้าม ๑ เป็นโรงเรียนต้นแบบในการจัดการเรียนร่วม และเพื่อให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษทางการศึกษา โดยเฉพาะกลุ่มเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ (Learning disabilities, LD) เช่น เด็กที่มีผลการเรียน การรับรู้ ตอบสนองต่ำ ซึ่งอาจเกิดจากสภาวะทางร่างกาย จิตใจ สังคมหรือสิ่งแวดล้อม ประเด็นที่สำคัญคือ ไม่สามารถมองด้วยตาเปล่าเนื่องจากทรงตัวหรือสรีระเหมือนคนปกติทั่วไป และเด็กสมาธิสั้น (Attention Deficit Hyperactivity Disorder – ADHD) ซึ่งมีความบกพร่องทางกระบวนการเรียนรู้ เรื่องการสะกดคำ การอ่าน การคำนวณ ซึ่งเกิดจากการทำงานผิดปกติของสมอง ให้ได้รับการช่วยเหลือทางการศึกษาและทางการแพทย์อย่างเหมาะสม

ดังนั้น การศึกษาของเทศบาลเมืองท่าข้าม จึงมุ่งหวังให้เด็กและเยาวชนเป็นพลเมืองดีของชาติ มีความเท่าเทียมกันทางการศึกษา ได้รับการพัฒนาและแก้ไข เปิดโอกาสให้เด็กปกติและเด็กที่มีความต้องการพิเศษได้เรียนรู้และอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างเกื้อกูลต่อกัน

๒. ขอบเขตการดำเนินงาน เด็กประถมศึกษา เด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ และเด็กสมาธิสั้น

๓. ผลการดำเนินการคัดกรองพบว่า มีนักเรียนที่มีปัญหาการเรียน จำนวน ๘๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๔.๔ ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด จำนวน ๕๙๘ คน เป็นเพศชาย จำนวน ๖๔ คน และเพศหญิง จำนวน ๒๒ คน มีจำนวนนักเรียน ๓๐ คน ที่มีปัญหารุนแรงด้านการอ่าน การเขียนต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน จึงต้องใช้ครูการศึกษาพิเศษดูแล ทำแผนการเรียนเฉพาะบุคคล (Individual Educational Program : IEP) และจัดทำห้องเรียนพิเศษ การช่วยเหลือด้านการแพทย์ ใช้ระบบการส่งต่อ โรงพยาบาลสวนสราญรมย์

๔. บทเรียนและความภูมิใจ สามารถให้โอกาสทางการศึกษา ดูแลเด็กกลุ่มพิเศษ ให้ได้รับโอกาสทางการศึกษาอย่างเท่าเทียม และแก้ไขปัญหเฉพาะทางของของเด็กได้ เพื่ออนาคตของเด็กและเยาวชนในโอกาสการเรียนรู้ต่อและใช้ชีวิตข้างหน้า นักเรียนที่มีปัญหาการเรียนได้รับการช่วยเหลือทางการศึกษาและการแพทย์ สามารถทำให้ผู้ปกครองเกิดความรู้สึก ว่า ปัญหาของบุตรหลานที่อยู่ใกล้ตัวมองไม่เห็น สามารถแก้ไขได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นรูปธรรม ครูและผู้ปกครองตระหนักถึงความสำคัญของเด็กที่มีปัญหาการเรียน

๕. ปัญหาอุปสรรค ความไม่เข้าใจของผู้ปกครอง การไม่ยอมรับของครูในช่วงแรก ขาดบุคลากร และวัสดุอุปกรณ์เฉพาะทาง

กรณีการศึกษาและถอดบทเรียนโรงเรียนเทศบาลวัดป่าเรไร สังกัดเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด

พบว่า

๑. โรงเรียนเทศบาลวัดป่าเรไร เป็นโรงเรียนแห่งแรกที่บุกเบิก และทำโครงการนำร่องในการเรียนร่วมของเด็ก พิเศษ ที่มีความบกพร่องหลายประเภทเข้ามาเรียนร่วมกับเด็กปกติ ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๕ โดยได้ส่งคณะครูจำนวน ๗ คน เข้ารับการอบรมครูผู้สอนเด็กพิเศษ ในโรงเรียนสังกัดเทศบาลและเมืองพัทยา ที่กรุงเทพมหานคร ในระดับแรก โรงเรียนได้รับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการมองเห็นจากโรงเรียนสอนคนตาบอด เข้าเรียนร่วม จำนวน ๒ คน ในระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ ๑ และชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ และในขณะเดียวกันคณะครูการศึกษาพิเศษได้ร่วมกันคัดแยกและวินิจฉัยเด็กในโรงเรียนที่อยู่ในความรับผิดชอบ ทำให้ค้นพบว่ามีเด็กนักเรียนที่มีความบกพร่องด้านการเรียนรู้ (Learning Disabilities: LD) ทั้งด้านการอ่าน การเขียน และการคิดคำนวณ และเด็กสมาธิสั้น กระจายอยู่ตามชั้นต่าง ๆ จำนวน ๓๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๔.๖ ของเด็กนักเรียนทั้งสิ้นจำนวน ๓๓๔ คน จำแนกตามประเภทของความบกพร่อง ดังนี้

- บกพร่องทางการเรียนรู้	จำนวน	๑๕ คน
- บกพร่องทางการมองเห็น	จำนวน	๔ คน
- บกพร่องทางการพูดและภาษา	จำนวน	๒ คน
- บกพร่องทางสติปัญญา (ดาวน์ซินโดรม)	จำนวน	๓ คน
- บกพร่องทางพฤติกรรม (สมาธิสั้น)	จำนวน	๑ คน
- บกพร่องทางร่างกาย	จำนวน	๑ คน
- บกพร่องทางร่างกาย + เรียนรู้ (ช้าซ้อน)	จำนวน	๑ คน
- ออทิสติก	จำนวน	๑ คน

๒. คณะครูผู้รับผิดชอบจึงร่วมกันจัดทำโปรแกรมการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (Individual Educational Program : IEP) เพื่อใช้แก้ปัญหา และสะดวกในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และได้รับการพัฒนามาจนถึงปัจจุบัน

๓. โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เป็นผู้ให้คำปรึกษาและฝึกอบรมให้แก่ครูในโครงการเรียนร่วมการจัดการศึกษาเด็กพิเศษ

๔. วัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาของนักเรียน ส่งเสริมสมรรถภาพเด็กพิเศษให้ช่วยเหลือตนเอง และปรับตัวเข้ากับสังคมได้ และเพื่อให้ผู้บริหาร คณะครู นักเรียน และผู้ปกครอง มีความเข้าใจตรงกันในการจัดการเรียนการสอน ให้กับเด็กพิเศษที่เข้ามาเรียนร่วม และเพื่อให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒

๕. ปัญหาและอุปสรรค จำนวนนักเรียนในโครงการมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น และมีความแตกต่างทางด้านความบกพร่องหลายประเภท การดูแลของครูจึงไม่ทั่วถึงเท่าที่ควร ผู้ปกครองผู้เรียนที่มีความบกพร่องไม่เข้าใจ ไม่นำบุตรหลานไปจดทะเบียนคนพิการ ผู้เรียนที่มีความบกพร่องไม่เข้าใจ ไม่ให้ความร่วมมือ และผู้เรียนส่วนใหญ่มาจากครอบครัวที่มีฐานะยากจน ไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้ ขาดบุคลากรในตำแหน่งครูการศึกษาพิเศษ และขาดงบประมาณสำหรับจัดซื้อสื่อครุภัณฑ์ที่จำเป็นในการพัฒนาเด็กพิการ เช่น เครื่องพิมพ์อักษรเบรลล์ระบบคอมพิวเตอร์ พร้อมโปรแกรมแปลคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ต่อพ่วงสำหรับคนพิการ เป็นต้น

คณะอนุกรรมการสนับสนุนการถ่ายโอนภารกิจด้านการศึกษาให้แก่องค์กร-ปกครองส่วนท้องถิ่น ในคราวประชุม ครั้งที่ ๑/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๒ พิจารณากรณีการศึกษาและถอดบทเรียนดังกล่าวแล้ว และมีมติให้นำเรื่อง

การศึกษาเด็กที่มีลักษณะพิเศษทั้ง ๒ รูปแบบ เสนอ กกต. ในเชิงนโยบาย เพื่อสนับสนุนการจัดการศึกษาของ อปท. โดยมีประเด็นนำเสนอ ดังนี้

๑. เห็นชอบในหลักการ ให้ อปท. มีบทบาทเข้าไปดำเนินการส่งเสริม สนับสนุน หรือดูแล เด็กนักเรียนในโรงเรียนสังกัด อปท.

๒. เห็นควรให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น เข้าไปสนับสนุน เพื่อให้การดำเนินการประสบความสำเร็จ เช่น การสนับสนุนที่เป็น Extra หรือการยกเว้นระเบียบ การจูงใจในแง่ของรางวัล (Reward) การยอมรับ (Recognize) หรืออุดหนุนเงินเพิ่มพิเศษเพื่อให้จัดการศึกษาดังกล่าวได้ ไม่เป็นการบังคับ แต่พิจารณาความพร้อม โดยมีแผนส่งเสริมการจัดการศึกษาเด็กพิเศษ และให้มีระบบสนับสนุนซึ่งอาจจะเชื่อมโยงกับการอบรม หรือการขยายปริมาณผู้ที่มีความเชี่ยวชาญ และบุคลากรครูอาจต้องมีเงินเป็นสิ่งจูงใจ (incentive money) หรือค่าตอบแทนความยากลำบากเป็นต้น

จึงเสนอที่ประชุมเพื่อโปรดพิจารณา

มติที่ประชุม เห็นชอบให้ อปท. สามารถส่งเสริม สนับสนุนหรือดูแลนักเรียนในโรงเรียนที่สังกัด อปท. ได้ และให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีหน้าที่ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษาของ อปท. โดยมีแผนส่งเสริมการจัดการศึกษาของเด็กพิเศษและระบบสนับสนุนและการสร้างแรงจูงใจแก่บุคลากรครู

เรื่องที่ ๓.๖ การมอบอำนาจในการปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับงานการกระจายอำนาจให้แก่ อปท.

เลขานุการ รายงานว่า สืบเนื่องจากสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีจะมีหนังสือขอให้ กกต. หรือ ประธาน กกต. พิจารณาสื่อความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรีในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับ อปท. ซึ่งขณะนี้มีเรื่องที่ยกให้พิจารณาจำนวนมาก และต้องเสนอความเห็นอย่างเร่งด่วน ภายในเวลาที่กำหนด เมื่อ กกต. ได้มีมติเห็นชอบหลักการการจัดสรรรายได้ประเภทใดให้แก่ อปท. แล้ว ฝ่ายเลขานุการจะต้องจัดทำประกาศหลักเกณฑ์การจัดสรรดังกล่าว เพื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาให้มีผลใช้บังคับตามกฎหมายต่อไป

การดำเนินการเพื่อให้การกระจายอำนาจให้แก่ อปท. ดำเนินไปตามแผนการกระจายอำนาจให้แก่ อปท. และแผนปฏิบัติการ จะมีการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการหลายคณะเพื่อทำหน้าที่ช่วยเหลือในการปฏิบัติงานของ กกต. หรือมีการปรับปรุงองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่คณะอนุกรรมการฯ ให้เกิดความเหมาะสมยิ่งขึ้น ซึ่งส่วนราชการและ อปท. จำนวนมากได้ขอให้ กกต. หรือประธาน กกต. พิจารณาให้การสนับสนุนหรือแก้ไขปัญหาคือตอบข้อหารือเกี่ยวกับการกระจายอำนาจให้แก่ อปท.

ฝ่ายเลขานุการพิจารณาเห็นว่า การดำเนินการเกี่ยวกับการกระจายอำนาจให้แก่ อปท. หากจะต้องนำเสนอ กกต. เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบก่อนทุกเรื่อง จะทำให้เกิดความล่าช้า และไม่สามารถดำเนินการได้ทันภายในเวลาที่กำหนด จึงเห็นสมควรให้ กกต. มอบอำนาจในการปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับงานการกระจายอำนาจให้แก่ อปท. ดังนี้

๑. มอบอำนาจให้ประธาน กกต. ดำเนินการ ดังนี้ (๑) การเสนอความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรีในกรณีสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีขอให้ กกต. พิจารณาสื่อความเห็น (๒) การออกประกาศ กกต. และการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อช่วยเหลือในการปฏิบัติงานของ กกต. ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๕๒

๒. มอบอำนาจให้สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีดำเนินการพิจารณาการขอรับการสนับสนุนหรือแก้ไขปัญหาคือตอบข้อหารือเกี่ยวกับการกระจายอำนาจให้แก่ อปท. ของส่วนราชการและ อปท. ต่างๆ ในกรณีที่ กกต. ได้มีมติเกี่ยวกับแนวทางปฏิบัติในเรื่องนั้นๆ ไว้แล้ว

จึงเสนอที่ประชุมเพื่อโปรดพิจารณา

นายวิทยา คุณปลื้ม กล่าวว่า ก็เข้าใจว่าเป็นข้อจำกัดของท่านนายกรัฐมนตรี และก็คณะรัฐมนตรีด้วย เวลาที่มีเรื่องที่จะขอความเห็นโดยเร่งด่วน ที่จริงเวลาที่เกี่ยวกับ กกต. ก็ต้องมีความเห็นจากกระทรวงมหาดไทยด้วย ฉะนั้นเห็นด้วยที่ให้มิตัวแทนของแต่ละฝ่ายเพราะ กกต. นั้นใหญ่เกินไป อาจจะเรียกประชุมไม่ทัน เพราะฉะนั้นถ้ามีคณะย่อยก็เห็นด้วยเพราะท้องถิ่นมีก็น่าจะมีตัวแทนของท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องไปมีส่วนร่วม

ประธาน กล่าวว่า เป็นเรื่องที่ไม่เป็นเรื่องใหญ่มากนักต้องถือว่าให้ความเห็นของสำนักงาน ไม่ใช่ความเห็นของกรรมการ อย่างนั้นให้ความเห็นได้อยู่แล้ว แต่ถ้าเป็นความเห็นกรรมการก็ต้องเข้าที่ประชุม กกต. ก่อน ซึ่งคณะรัฐมนตรีก็ไม่ควรพิจารณา เช่นสัปดาห์ที่ผ่านมากระทรวงมหาดไทยเสนอเรื่องที่จะแก้กฎหมายเทศบาล เรื่องกำหนด ผู้ใหญ่บ้าน ซึ่งก็ต้องถอนออกมา ก่อน เพื่อให้ กกต. ได้หารือก่อน แต่ถ้าเป็นเรื่องเร่งด่วนก็อาจจะเชิญผู้แทนของ อบท. ที่อยู่ใน กกต. หารือก่อน

มติที่ประชุม

๑. มอบอำนาจประธาน กกต. เสนอความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรี กรณีมิใช่เรื่องสำคัญหรือนโยบาย รวมทั้งออกประกาศ กกต. และแต่งตั้งคณะอนุกรรมการแทน กกต.

๒. ให้สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีมีอำนาจพิจารณาตอบข้อหารือเกี่ยวกับการขอรับการสนับสนุนงบประมาณเพื่อแก้ไขปัญหาของ อบท. หรือตอบข้อหารือเกี่ยวกับการกระจายอำนาจแทน กกต. เฉพาะกรณีนี้ กกต. ได้มีมติหรือแนวทางปฏิบัติในเรื่องนี้ไว้แล้ว

เรื่อง ที่ ก.๗ การคงอยู่ของตำแหน่งกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ฯลฯ ในเขตเทศบาลที่ยกฐานะเป็นเทศบาลเมืองหรือเทศบาลนคร

เลขาธิการ รายงานว่า กระทรวงมหาดไทยได้เสนอเรื่องการคงอยู่ของตำแหน่งกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ฯลฯ ในเขตเทศบาลที่ยกฐานะเป็นเทศบาลเมืองหรือเทศบาลนคร โดยเสนอ

๑. ร่างพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องถิ่น (ฉบับที่ ...) พ.ศ. โดยมีสาระสำคัญว่าการยกเลิกตำแหน่งกำนันผู้ใหญ่บ้าน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน แพทย์ประจำตำบล และสารวัตรกำนันจะกระทำมิได้และเมื่อท้องถิ่นใดมีความเจริญสามารถจัดการดูแลและปฏิบัติหน้าที่แทนกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ฯลฯ ได้เองแล้วให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยยกเลิกตำแหน่งดังกล่าว

๒. ร่างพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่...) พ.ศ. มีสาระสำคัญยกเลิกมาตรา ๑๒ วรรคสอง และมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๔๖ ที่ให้กำนันผู้ใหญ่บ้าน ฯลฯ สิ้นสุดหน้าที่ภายใน ๑ ปี นับแต่มีการเปลี่ยนแปลงเขตเทศบาลเป็นเทศบาลเมืองและเทศบาลนคร และให้ยกเลิกการให้นายกเทศมนตรีมีอำนาจเช่นเดียวกับอำนาจหน้าที่ของกำนันผู้ใหญ่บ้าน ตามกฎหมายลักษณะปกครองท้องถิ่น

คณะรัฐมนตรีในคราวประชุมเมื่อวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ พิจารณาเห็นว่า การแก้ไขปรับปรุงกฎหมายลักษณะปกครองท้องถิ่นและกฎหมายว่าด้วยเทศบาล ตามร่างพระราชบัญญัติ รวม ๒ ฉบับ ที่กระทรวงมหาดไทยเสนอ เพื่อให้ตำแหน่งกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน แพทย์ประจำตำบล และสารวัตรกำนัน ในเขตท้องถิ่นที่ได้รับการยกฐานะเป็นเทศบาลเมืองหรือเทศบาลนครคงอยู่ต่อไป โดยไม่มีการยุบเลิก ยกเว้นในท้องถิ่นที่มีความเจริญแล้ว นั้น ควรต้องพิจารณาด้วยความรอบคอบ เพราะอาจมีปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น จึงมีมติให้ส่งร่างพระราชบัญญัติ รวม ๒ ฉบับดังกล่าวให้ กกต. พิจารณา ก่อนเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง

จึงเสนอที่ประชุมเพื่อโปรดพิจารณา

นายสัมฤทธิ์ ดั่งโสน กล่าวว่า เมื่อเทศบาลตำบลยกฐานะเป็นเทศบาลเมือง หรือเทศบาลเมืองยกฐานะเป็นเทศบาลนคร ก่อนที่จะยกฐานะเป็นชุมชนขนาดใหญ่ก็จะมีหลักเกณฑ์อยู่แล้ว เพราะฉะนั้นประชาชนชุมชนและพื้นที่ภูมิศาสตร์ต่างๆ เป็นความเจริญในเรื่องของการดูแลครอบคลุมหมดแล้ว กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ที่ยังมีอยู่ก็จะหมดภาระหน้าที่ เพราะฉะนั้นในส่วนของเทศบาลยังมองว่าเมื่อยกฐานะเป็นเทศบาลเมืองหรือเทศบาลนครแล้ว กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ก็ควรจะหมดไป แต่ในเทศบาลตำบลยังเป็นชนบทอยู่ก็ควรให้เกียรติกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน คอยดูแล ต้องพิจารณาในเรื่องของหลักความเป็นจริงในเรื่องของการปฏิบัติ

นายเทอดเกียรติ ชินสรนันท์ กล่าวว่า ได้หารือกับนายกสภานิติบาลเทศบาลแห่งประเทศไทยเกี่ยวกับการให้มีกำนัน ผู้ใหญ่บ้านในเขตเทศบาลนครและเมือง จากข้อเท็จจริงแล้ว ในเรื่องนี้ถ้ามีกำนัน ผู้ใหญ่บ้านเข้ามาในพื้นที่ทั้ง ๒ แห่ง จะมีปัญหาเรื่องการเข้าซ้อนในการทำงาน เพราะว่าหน้าที่ในการดูแลเป็นหน้าที่ของผู้บริหารอยู่แล้ว นอกจากนั้นคงไม่มีที่ไหนในโลกที่น่ากำนัน ผู้ใหญ่บ้านเข้ามาในเขตเมืองใหญ่ สำหรับในเขตของเทศบาลตำบลหรือ อบต. นั้นควรคงไว้ และได้มีการสอบถามในส่วนของการคณะกรรมการชุมชน ซึ่งไม่เห็นด้วย ประมาณ ๒๐๐,๐๐๐ กว่าคน ซึ่งเขาทำหน้าที่เป็นกำนัน ผู้ใหญ่บ้านเล็กๆ อยู่แล้ว ในกรณีถ้าไม่มีปัญหากัน ควรจะมีการทำประชาพิจารณ์ว่าจะให้มีผู้ใหญ่ในพื้นที่เทศบาลนครและเมืองหรือไม่ ประเด็นนี้นายกสภานิติบาลเทศบาลแห่งประเทศไทยได้ทำเรื่องผ่านไปให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยแล้ว และทราบว่าได้ส่งไปผ่านไปที่นายกรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาในเรื่องของการที่จะนํากฎหมายหรือนํากำนัน ผู้ใหญ่บ้าน เข้ามาในพื้นที่ ในส่วนของสมาคมสภานิติบาลแห่งประเทศไทยไม่ได้รังเกียจในส่วนของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน แต่ว่ามีคณะกรรมการชุมชนตำบลอยู่แล้ว

นายไพโรจน์ พรหมสาส์น กล่าวว่า เนื่องจากเรื่องนี้ประธานได้มีการเสนอข้อสังเกตและจะมี กกต. ร่วมพิจารณา ดังนั้นจะต้องพิจารณาด้วยความรอบคอบ เพราะในอนาคตต้องยกฐานะกันอีกมาก กำนัน ผู้ใหญ่บ้านก็จะหมดไปในที่สุด จึงควรนำเข้าสู่ที่ประชุมคณะอนุกรรมการพิจารณา และเสนอที่ประชุม กกต. อีกครั้ง

ประธาน กล่าวว่า การเสนอแก้ไขกฎหมายไม่ใช่เรื่องเร่งด่วน และถ้ากระทรวงมหาดไทยยืนยันว่า เป็นปัญหาจริงๆ ว่าพื้นที่ไหนยกมาเป็นเทศบาลแล้ว แล้วยกเลิกกำนัน ผู้ใหญ่บ้านเป็นปัญหา ก็ให้สรุปปัญหาที่เป็นรูปธรรมมา เพราะว่ามีหลายพื้นที่ที่ทำไปแล้ว ถ้าแก้กฎหมายอย่างนี้กลัวว่าพื้นที่ซึ่งยกเลิกไปแล้ว จะมีปัญหา ถ้าอย่างนั้นขอกลับมาใหม่อีก ก็ต้องเป็นรูปธรรมว่าที่กลัวยกเลิกไปแล้วเกิดปัญหาอะไรกับประชาชน เช่น ไม่ได้รับการดูแลเรื่องนั้นเรื่องนี้ ก็มีหลายพื้นที่ที่ทำไปแล้วจะลองไปศึกษาเป็นรูปธรรมออกมาก่อนว่าคิดตรงไหน ปัญหาคืออะไร ไม่อย่างนั้นก็ทำกันตามความรู้สึกก็จะลำบากทุกคนจะเกรงใจกันท้องถิ่นนอกไม่มีปัญหากับตัว ที่เราไม่เกรงใจเลยคือคนเสียภาษี เพราะตอนนี้ก็เพิ่มค่าตอบแทนให้กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน เพราะฉะนั้นถือว่าเรื่องนี้กรรมการให้ไปดูในกรอบของประมวลกฎหมายท้องถิ่นก็แล้วกัน เพราะแก้ไปก่อนเดียวประมวลกฎหมายท้องถิ่นแก้กลับมาก็ไม่มีประโยชน์อะไร ขอให้ทุกอย่างอยู่ในกรอบของประมวลกฎหมายท้องถิ่น เว้นแต่ว่ากระทรวงมหาดไทยเห็นเป็นเรื่องเร่งด่วนก็สรุปปัญหาอุปสรรคมาให้เห็นว่าเร่งด่วนเพราะอะไร

มติที่ประชุม เห็นชอบให้นำไปพิจารณาและศึกษาปัญหาการยกเลิกกำนันและผู้ใหญ่บ้านร่วมกับร่างประมวลกฎหมาย อบท. ซึ่ง กกต. ได้มีมติตามระเบียบวาระที่ ๓.๑

เรื่องที่ ๓.๘ การแก้ไขปัญหาการจัดซื้ออาหารเสริม (นม) โรงเรียน

เลขานุการ รายงานว่า สืบเนื่องจากสื่อมวลชนได้เสนอข่าวที่เกี่ยวข้องกับโครงการจัดหาอาหารเสริม (นม) ให้แก่เด็กนักเรียนในสถานศึกษา ดังนี้

๑. ปัญหาการจัดซื้ออาหารเสริม (นม) โรงเรียนที่เกิดขึ้นในอำเภอพะโต๊ะจังหวัดชุมพร เกี่ยวกับการขบวนการจัดซื้อ ผู้ประกอบการที่มีสิทธิจำหน่าย คุณภาพน้ำนม การผลิต การตรวจรับนมทั้งระบบ และมีหน่วยงานต่าง ๆ แสดงความคิดเห็นในเรื่องดังกล่าว รวมทั้งให้การตรวจสอบการทุจริตที่เกิดขึ้น

๒. ปัญหาน้ำนมดิบล้นตลาด ซึ่งเกิดจากสภาวะทางเศรษฐกิจที่ทำให้กำลังซื้อจากผู้บริโภคลดลง ในขณะที่ผลิตภัณฑ์นมพร้อมดื่มมีราคาสูงขึ้นตามราคาต้นทุนน้ำนมดิบที่ปรับเพิ่มขึ้น ทำให้ยอดขายผลิตภัณฑ์นมทั้งอุตสาหกรรมลดลงกว่าร้อยละ ๓๐ ผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมนมส่วนใหญ่จึงปฏิเสธการรับซื้อน้ำนมดิบหรือรับซื้อน้อยกว่าบันทึกข้อตกลง และมีการเรียกร้องให้ขยายโครงการอาหารเสริม (นม) โดยให้ อบท. จัดหานมให้แก่เด็กนักเรียนเพิ่มขึ้น

หลังจากที่รัฐบาลได้ถ่ายโอนภารกิจในการจัดหาและงบประมาณ ค่าอาหารเสริม (นม) โรงเรียน ให้ อบท. ดำเนินการ เมื่อปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๔ รัฐบาลได้จัดสรรเงินอุดหนุนให้แก่ อบท. เพื่อดำเนินโครงการดังกล่าวอย่างต่อเนื่อง ดังนี้

๑. ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๔ และ ๒๕๕๕ จัดสรรเป็นเงินถ่ายโอนแต่ยังคงตั้งงบประมาณไว้ที่ส่วนราชการเดิม จำนวน ๕,๑๔๒.๐๕ ล้านบาท และ จำนวน ๕,๗๔๑.๓๖ ล้านบาท ตามลำดับ

๒. ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ - ๒๕๕๐ จัดสรรเป็นเงินอุดหนุนทั่วไปกำหนดวัตถุประสงค์ ดังนี้

๒.๑ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖	จำนวน	๖,๐๕๔.๔๗ ล้านบาท
๒.๒ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗	จำนวน	๖,๑๑๘.๖๕ ล้านบาท
๒.๓ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘	จำนวน	๖,๑๔๓.๘๒ ล้านบาท
๒.๔ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙	จำนวน	๖,๕๔๕.๒๓ ล้านบาท
๒.๕ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๐	จำนวน	๖,๕๘๓.๔๗ ล้านบาท

๓. ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑ และ ๒๕๕๒ จัดสรรเป็นเงินอุดหนุนทั่วไป

๓.๑ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑	จำนวน	๖,๕๘๐.๙๑ ล้านบาท
๓.๒ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๒	จำนวน	๗,๙๓๘.๙๐ ล้านบาท

ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๒ จำนวน ๙,๙๓๘.๙๐ ล้านบาท จัดสรรให้ อบท. เพื่อจัดซื้ออาหารเสริม (นม) ให้แก่นักเรียนตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ลงมา จำนวน ๔,๙๕๗,๖๗๘ คน ในอัตราคนละ ๖ บาท/วัน ปีละ ๒๖๔ วัน สำหรับเด็กทั่วไป และ ๒๘๐ วัน สำหรับเด็กเล็ก

การจัดซื้อนมโรงเรียนของ อบท. จะต้องดำเนินการตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของ อบท. และต้องดำเนินการตามหลักเกณฑ์และแนวทาง ดังนี้

๑. ต้องซื้อจากผู้ประกอบการที่มีสิทธิจำหน่ายผลิตภัณฑ์คณะกรรมการโคนมและผลิตภัณฑ์นมสดกำหนด โดยแบ่งโซนผู้ผลิต/ผู้ประกอบการและโรงเรียนให้อยู่ในโซนเดียวกัน เป็น ๓ โซน ดังนี้

โซนที่ ๑ ภาคเหนือ ๑๗ จังหวัด ผู้มีสิทธิจำหน่าย ๑๘ ราย

โซนที่ ๒ ภาคตะวันตก/ภาคใต้ ๒๑ จังหวัด ผู้มีสิทธิจำหน่าย ๑๘ ราย

โซนที่ ๓ ภาคกลาง/ภาคตะวันออก/ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ๓๗ จังหวัด ผู้มีสิทธิจำหน่าย ๔๐ ราย

๒. อบท. จัดซื้อนมโรงเรียนตามราคากลางของนมพร้อมดื่มรสจืด ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๕๑ ดังนี้

๒.๑ นมพาสเจอร์ไรส์ ชนิดถุง ราคาถุงละ ๖.๖๗ บาท

๒.๒ นม ยู เอช ที ชนิดกล่อง ราคากล่องละ ๗.๘๖ บาท

๒.๓ นม ยู เอช ที ชนิดซอง ราคาซองละ ๗.๗๖ บาท

การแก้ไขปัญหาของโรงเรียนของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

๑ กำหนดแนวทางการปฏิบัติให้แก่ อบท.

(๑) ให้โรงเรียนในสังกัด อบท. แต่งตั้งคณะกรรมการอาหารเสริม (นม) ของแต่ละโรงเรียนเพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบคุณภาพก่อนที่จะรับมอบ รวมทั้งติดตามการแจกจ่ายและเก็บรักษาของโรงเรียน เพื่อให้นมโรงเรียนมีคุณภาพตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด กรณีที่อาหารเสริม (นม) มีปัญหาหรือไม่มีคุณภาพ คณะกรรมการก็มีอำนาจที่จะโต้แย้งและปฏิเสธการรับมอบได้

(๒) กำหนดข้อปฏิบัติในการขนส่ง การเก็บรักษา จนถึง ณ จุดตรวจรับนมพร้อมดื่ม

(๓) หากตรวจสอบพบหรือสงสัยว่านมที่ผู้ประกอบการ จัดส่งไม่ได้คุณภาพ ให้ อบท. รายงานโดยตรงไปที่ อ.ส.ค. และ สำนักงาน อ.ย.

๒ ให้จังหวัดพิจารณาสั่งการให้ท้องถิ่นจังหวัดและนายอำเภอตรวจสอบข้อเท็จจริงในกรณีที่มีปัญหาเรื่องการจัดซื้อนมที่ไม่มีคุณภาพ ดังนี้

(๑) ตรวจสอบการดำเนินการตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของ อบท. ได้มีหนังสือแจ้งการสอบราคาหรือประกวดราคาไปให้ผู้ประกอบการที่มีสิทธิจำหน่ายในเขตพื้นที่ ถูกต้องครบถ้วนทุกรายหรือไม่ และมีการซื้อหรือสมยอมราคาหรือไม่ อย่างไร

(๒) ตรวจสอบว่าโรงเรียนได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจรับนมโรงเรียนหรือไม่ และกรณีตรวจสอบคุณภาพเบื้องต้นแล้วสงสัยว่านมไม่มีคุณภาพ คณะกรรมการฯ ได้รายงานให้ อบท. เพื่อแจ้งให้ อ.ส.ค. ทราบ และได้รายงานพร้อมส่งตัวอย่างนมไปให้สาธารณสุขจังหวัดดำเนินการต่อไปหรือไม่ อย่างไร

๓. การแก้ไขปัญหา นำนมดิบแล้งตลาด คณะรัฐมนตรีในการประชุมเมื่อวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๕๒ ได้มีมติเกี่ยวกับการแก้ปัญหา นำนมดิบแล้งตลาดที่เกี่ยวข้องกับ อบท. ดังนี้

(๑) ให้กระทรวงมหาดไทยประสาน อบท. เพื่อพิจารณาปรับแผนการใช้จ่ายงบประมาณปี พ.ศ. ๒๕๕๒ เพื่อดำเนินการจัดซื้อนมพร้อมดื่มให้เด็กนักเรียนดื่มนมตั้งแต่ชั้นอนุบาลถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ โดยพิจารณาระยะเวลาตามเกณฑ์เดิมในวงเงิน ๒,๐๓๐.๕๒๔ ล้านบาท และให้สำนักงานงบประมาณ พิจารณาเสนอตั้งงบประมาณให้ อบท. เพิ่มเดิมตั้งแต่ปี ๒๕๕๓ เป็นต้นไป

(๒) เห็นชอบในหลักการให้ อบท. หรือ หน่วยงานของรัฐที่มีงบประมาณจัดซื้อนมพร้อมดื่ม จัดซื้อนมจาก อ.ส.ค. ได้โดยวิธีกรณีพิเศษ ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติมตามที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์เสนอ ทั้งนี้ ให้ อ.ส.ค. ได้รับสิทธิเพิ่มดังกล่าวจนถึงสิ้นเดือนกันยายน ๒๕๕๒ ตามความเห็นของกระทรวงการคลัง

ฝ่ายเลขานุการ พิจารณาเห็นว่า เพื่อให้การจัดซื้อนมโรงเรียนของ อบท. มีมาตรฐานและเด็กนักเรียนได้ดื่มนมที่มีคุณภาพ รวมทั้งแก้ไขปัญหานำนมดิบแล้งตลาด เห็นสมควรแต่งตั้งคณะกรรมการเฉพาะกิจเพื่อแก้ไขปัญหานมโรงเรียนทั้งระบบต่อไป

จึงเสนอที่ประชุมเพื่อโปรดพิจารณา

ประธาน กล่าวว่ ในส่วนของปัญหาการทุจริตที่เกิดขึ้นคณะรัฐมนตรีได้มอบหมายหน่วยงานให้ไปดำเนินการสอบสวน โดยมีกรรมการซึ่งประกอบด้วยหน่วยงานต่างๆ ตรงนี้ไม่ใช่ประเด็นของที่ประชุม เป็นเรื่องข้อเท็จจริงกับข้อกฎหมายที่ไม่ได้เกี่ยวกับนโยบายเลย แต่เรื่องที่ต้องการมาหารือคือว่า รัฐบาลกำลังประสบปัญหาเกี่ยวกับการแก้ปัญหานมดิบแล้งตลาด โดยที่มาของปัญหาเนื่องจากข้อตกลงตั้งแต่ปีที่ผ่านมา ในเรื่องที่จะมีการรับซื้ออะไรต่างๆ คือ มีปัญหากันมาตลอด ระหว่างผู้ประกอบการและเกษตรกร และปัญหาก็คือว่าเคยมีข้อตกลงซึ่งทำขึ้นในภาวะซึ่งราคาน้ำมัน ราคาพืชผลอยู่ระดับหนึ่ง ต่อมาเปลี่ยนผู้ที่ตกลงไปแล้วก็ถือว่าตกลงไปแล้ว ไม่ยอมปรับลง สุดท้ายขณะนี้รัฐบาลแก้ไขปัญหานี้ได้มีทางเดียวก็คือต้องเร่งดำเนินการในเรื่องของการสนับสนุนนมโรงเรียนให้ครอบคลุม เพราะว่าเดิมถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ก็จะให้ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ และมีการถกเถียงกันด้วยว่าจำนวนวันก็วันต่อปี ที่ให้ดื่มในโรงเรียน ประเด็นมีนิดเดียวว่าทำตามหลักการนี้ รัฐบาลก็ไม่มีเงินเหมือนกัน เรื่องหลักก็

อยากจะขอความร่วมมือจากท้องถิ่นว่า มีกำลังที่จะสนับสนุนนโยบายนี้มากน้อยแค่ไหน ทราบว่ามีหลาย อบจ. ได้มีการพูดคุยกัน และอยากเข้ามาช่วย ก็คงเป็นหนี้ไม่ได้ เพราะที่สุดท้ายก็อยู่ที่ อบท. ซึ่งเป็นอิสระที่จะตัดสินใจ เพียงแต่ว่าถ้าเป็นไปได้อยากจะขอว่ามีผู้แทน อบจ. เทศบาล และ อบต. ที่มาร่วมทำงานกับรัฐบาลได้หรือไม่ ในการที่จะพิจารณาสนับสนุนเรื่องนี้ต่อไป ทำได้เท่านี้อยากจะขอตัวแทนมาช่วยทำงาน มีท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย (นายบุญจง วงศ์ไตรรัตน์) และท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (นายธีระ วงศ์สมุทร) ดำเนินการเรื่องนี้อยู่

นายพงษ์ศักดิ์ ยิ่งชนม์เจริญ กล่าวว่า สมาคมสันนิบาตเทศบาลแห่งประเทศไทยยินดีเข้าร่วมในเรื่องการแก้ปัญหาที่รัฐบาลเสนอ

นายหนพล แก้วสุพัฒน์ กล่าวว่า อบต. ส่วนใหญ่ได้จัดสรรงบประมาณให้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ - ๖ เรียนนมโรงเรียนอยู่แล้ว แต่ปัญหาที่เกิดขึ้นเรื่องคุณภาพ เรื่องการจัดซื้อ ก็จัดสรรให้ปกติอยู่แล้ว และพร้อมให้ความร่วมมือกับรัฐบาลในเรื่องการแก้ปัญหาเรื่องนมโรงเรียน

ประธาน กล่าวว่า ที่ไหนมีเงินเหลือพอที่จัดให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ แล้วก็ให้วันละ ๒ ถุงก็ได้ ขอความกรุณาช่วยแจ้งชื่อที่เราจะสามารถถือเป็นผู้ประสานงานได้ ทั้งในส่วน ของ อบจ. เทศบาล และ อบต. แล้วส่งให้ฝ่ายเลขานุการ จะได้ส่งต่อไปให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยต่อไป

มติที่ประชุม รับทราบและขอให้ อบท. เข้าไปมีส่วนร่วมในการพิจารณาสนับสนุนงบประมาณเพื่อจัดซื้ออาหารเสริม (นม) เพิ่มเติมในส่วนที่รัฐบาลจัดสรรให้ โดยขอให้ อบท. แจ้งรายชื่อผู้ประสานงานของ อบจ. เทศบาล และ อบต. เพื่อส่งให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเพื่อแก้ไขปัญหาต่อไป

วาระที่ ๔ เรื่องเพื่อทราบ

เรื่องที่ ๔.๑ ประกาศกำหนดหลักเกณฑ์การจัดสรรเงินภาษีและเงินอุดหนุนให้แก่ อบท.

เรื่องที่ ๔.๒ คำสั่ง กกค. เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการเฉพาะกิจเพื่อศึกษาระบบการสงเคราะห์ผู้สูงอายุของ อบท.

เรื่องที่ ๔.๓ การหารือการถ่ายโอนภารกิจความรับผิดชอบการดูแลสนามกีฬาจังหวัดให้แก่ อบท.

มติที่ประชุม รับทราบเรื่องที่ ๔.๑ - ๔.๓

วาระที่ ๕ เรื่องอื่นๆ

เรื่องที่ ๕.๑ การประเมินเป้าหมายมาตรฐานการจัดบริการสาธารณะของเมืองพัทยา

เลขานุการ รายงานว่า สืบเนื่องจากคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๑ มีมติเห็นชอบตามที่สำนักนายกรัฐมนตรีเสนอเรื่องเป้าหมายมาตรฐานขั้นต่ำในการจัดบริการสาธารณะเพื่อสนับสนุนประสิทธิภาพการให้บริการของ อบท. แก่ประชาชน โดยได้มอบหมายให้ สปน. เป็นหน่วยงานหลักในการดำเนินการและให้กระทรวงมหาดไทยสนับสนุนการดำเนินงาน โดยกำหนดระยะเวลาในการดำเนินการดังนี้

๑. ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑ ประเมินเทศบาล และ อบต.
๒. ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๒ ประเมินกรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา และ อบจ.
๓. ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๓ ประเมิน อบท. ทุกประเภท (รอบ ๒)

กกต. ได้แต่งตั้งอนุกรรมการเฉพาะกิจเพื่อศึกษาการกำหนดขอบเขตอำนาจหน้าที่ และความสัมพันธ์ในการจัดบริการสาธารณะของ อบท. โดยมี ศาสตราจารย์ชาติชาย ณ เชียงใหม่ เป็นประธาน ในการดำเนินการประเมิน อบท. และในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๒ เห็นชอบเกณฑ์การประเมินเป้าหมายมาตรฐานการจัดบริการสาธารณะของกรุงเทพมหานคร

การดำเนินการ คณะอนุกรรมการ และผู้แทนเมืองพัทยา ได้ร่วมกันพิจารณาในส่วนของการกิจที่เมืองพัทยาดำเนินการทั้งในการกิจที่ได้รับการถ่ายโอนจากรัฐ การกิจที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของเมืองพัทยากฎหมาย และการกิจที่แสดงให้เห็นถึงลักษณะของเมืองพัทยาคือเป็นเมืองท่องเที่ยว และได้นำมาใช้ในการกำหนดเกณฑ์ ซึ่งได้กำหนดเกณฑ์ในการประเมินเป้าหมายการจัดบริการสาธารณะของเมืองพัทยา ออกเป็น ๖ ด้าน ๕๕ ตัวชี้วัด ได้แก่

๑. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน จำนวน ๗ ตัวชี้วัด
 ๒. ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต จำนวน ๒๕ ตัวชี้วัด
 ๓. ด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย จำนวน ๖ ตัวชี้วัด
 ๔. ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรม และการท่องเที่ยว จำนวน ๒ ตัวชี้วัด
 ๕. ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จำนวน ๑๒ ตัวชี้วัด
 ๖. ด้านศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น จำนวน ๓ ตัวชี้วัด
- จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

๑. ให้ความเห็นชอบเกณฑ์การประเมินฯ
๒. สำหรับเกณฑ์การประเมินฯ ของ อบจ. จะได้นำเสนอที่ประชุมเพื่อพิจารณาต่อไป

นายอิทธิพล คุณปลื้ม นายกเมืองพัทยา กรรมการผู้แทน อบท. กล่าวว่า จากการที่ได้มีการลงพื้นที่ในเมืองพัทยา และมีเกณฑ์ในเรื่องของการประเมินโดยนำเกณฑ์ของกรุงเทพมหานครและเทศบาลนครมาเป็นต้นแบบ สำหรับการเปรียบเทียบเรื่องของการกิจในส่วนของการกิจที่เมืองพัทยาคือได้ให้บริการประชาชนในมาตรฐานขั้นต่ำนั้นค่อนข้างจะครอบคลุมทุกด้าน และการกิจของทั้งเทศบาลนครและในบางส่วนของกรุงเทพมหานครก็จะมีเพิ่มเติมเป็นพิเศษสำหรับเรื่องของภารกิจในเมืองท่องเที่ยว เช่น การกู้ภัยทางทะเล การให้บริการนักท่องเที่ยว เรื่องของข้อมูลข่าวสารตลอด ๒๔ ชั่วโมง เรื่องของการจัดสรรอาหารกลางวันให้แก่เด็กนักเรียนในสังกัดเมืองพัทยาคือครบ ๑๐๐% ซึ่งใช้งบประมาณท้องถิ่นสมทบกับงบประมาณอุดหนุน ก็เป็นประเด็นภารกิจที่เพิ่มขึ้น จะมีความแตกต่างในลักษณะการเพิ่มขึ้นของภารกิจ แล้วก็ตัวชี้วัดต่างๆ ก็ได้มีการลงพื้นที่ ในชุดที่ ศาสตราจารย์ชาติชาย ณ เชียงใหม่ ได้มอบหมายให้รองศาสตราจารย์สกนธ์ วรรณวิวัฒนา ได้ลงไปในพื้นที่ แล้วได้มีการปรึกษาในพื้นที่ และได้จัดประชุมภายในกับผู้แทนส่วนราชการในเมืองพัทยาหลายครั้งเช่นเดียวกัน ได้ตกลงเป็นเกณฑ์การประเมินนำเสนอต่อ กกต. เพื่อขอความเห็นชอบ

มติที่ประชุม เห็นชอบเกณฑ์การประเมินเป้าหมายมาตรฐานการจัดบริการสาธารณะของเมืองพัทยาคือเกณฑ์ของคณะอนุกรรมการเฉพาะกิจเพื่อศึกษาขอบเขต อำนาจหน้าที่ และความสัมพันธ์ในการจัดบริการสาธารณะของ อบท. นำเสนอและให้ดำเนินการประเมินฯ ต่อไป

เรื่องที่ ๕.๒ รายงานผลการประเมินเป้าหมายมาตรฐานการจัดบริการสาธารณะของเทศบาล และ อบต.

มติที่ประชุม รับทราบ

เรื่องที่ ๕.๓ เรื่องอื่นๆ

นายพรชัย ไควสุรัตน์ มีข้อสังเกตเรื่อง การจัดสอบเพื่อบรรจุครูในอัตราว่าง โดยการเรียกใช้บัญชีที่มีการเปิดสอบจะได้บุคลากรที่ไม่ใช่คนในท้องถิ่นที่แท้จริง เมื่อครบเกณฑ์ประเมินก็จะขอโอนย้าย ทำอย่างไรจึงจะเป็นการจ้างงานมิใช่การจ้างคน จึงขอให้มีการเขียนที่สามารถเอื้ออำนวยในการดำเนินการ

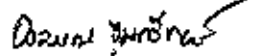
ประธาน แจ้งที่ประชุมทราบว่า รัฐบาลมีนโยบายเรื่องเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ซึ่งต้องใช้กลไกของท้องถิ่นในการดำเนินการในขณะนี้ ก่อนอื่นต้องขอขอบคุณ อปท. และหากมีปัญหาอุปสรรคอะไรก็ควรรายงานให้รัฐบาลทราบ และคิดว่าในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๓ เป็นต้นไป อาจจะต้องมีการปรับระเบียบกันเล็กน้อย เพราะฉะนั้นมีประเด็นว่า คนที่เคยได้รับก่อนนโยบายนี้ก็จะต้องปฏิบัติตามประกาศและตามกฎหมายฉบับหนึ่ง กับคนที่มารับใหม่รอบนี้ จะเป็นอีกประกาศตามกฎหมายผู้สูงอายุ คิดว่าปี ๒๕๕๓ จะต้องพยายามให้กลับมาเป็นเรื่องเดียวกัน ขอความกรุณาทำความเข้าใจหลายคนยังเข้าใจว่า ที่มาขึ้นทะเบียนใหม่ได้แค่ ๖ เดือน นโยบายรัฐบาลคือให้ตลอดไป เพียงแต่ว่าใน ๖ เดือนนี้ต้องมาในรูปแบบของเงินงบประมาณกลางปี และอาศัยระเบียบที่ออกตามกฎหมายผู้สูงอายุไปก่อน และตั้งใจว่าวันข้างหน้าจะเปลี่ยน จากการที่เรียกว่าเบี้ยยังชีพไปเป็นเงินสวัสดิการ เพียงแต่ว่าขณะนี้ยังเปลี่ยนไม่ได้เพราะถ้าเปลี่ยนจะมีปัญหาอีกว่ามีอำนาจหน้าที่ที่จะจ่ายให้หรือไม่ ส่วนที่ ๒ ที่รัฐบาลกำลังคิดต่อไป กรณีของคนที่พิการที่อยากจะขอความร่วมมือซึ่งอาจจะมาเสนอรายละเอียดในที่นี้อีกครั้งหนึ่ง นอกจากนั้นจะมีประเด็นในหลักการทั่วไปเรื่องของการกระตุ้นเศรษฐกิจ ถ้าท้องถิ่นอาจจะจะมีเงินงบประมาณที่ค้างอยู่ จะด้วยเหตุผลอะไรก็แล้วแต่ เช่น โครงการที่เต็มใจทำ ทำไม่ได้ หรือมีปัญหาในเรื่องของขั้นตอนการประมูลจัดซื้อจัดจ้าง และอยากจะเปลี่ยนแปลง ถ้าคิดว่าอยากจะมีโครงการอะไร ซึ่งอาจจะต้องได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาลบ้าง แต่สามารถปฏิบัติได้เร็ว แล้วก็เป็นการกระตุ้นเศรษฐกิจ ก็อยากให้เสนอมา อาจจะปรึกษากันเองก่อนก็ได้ว่าจะมีการบอกติดทำงานเรื่องนี้อย่างไรที่จะได้มีส่วนร่วมในเรื่องของการผลักดันนโยบายการฟื้นฟูเศรษฐกิจด้วย

นายเทอดเกียรติ ชินสรนันท์ แจ้งที่ประชุมทราบว่า ตามที่รัฐบาลมีนโยบายเกี่ยวกับการให้มีรูปแบบการปกครองพิเศษ สมาคมสันนิบาตเทศบาลแห่งประเทศไทย กราบขอพระคุณอย่างยิ่งที่ท่านนายกรัฐมนตรีให้ความสำคัญเรื่องนี้ ขณะนี้สมาคมได้ตั้งคณะทำงานพิจารณาท้องถิ่นที่มีความพร้อม ซึ่งมี ๒ ระดับ คือ เมืองขนาดกลางและเมืองขนาดใหญ่ ในรูปแบบของนคร เมืองขนาดกลางก็น่าจะเป็นแหลมฉบัง มาบตาพุด เบตง สุโงโกลก ประมาณ ๑๐ กว่าเมือง และเมืองใหญ่ที่เป็นรูปแบบมหานคร จะมี สงขลา ภูเก็ต ขอนแก่น อุดรธานี ประมาณ ๑๐ แห่งเช่นกัน สมาคมสันนิบาตเทศบาลแห่งประเทศไทย ก็คงดำเนินการตามนโยบายรัฐบาล คิดว่าจะเป็นการพัฒนาเมืองที่มีสภาพภูมิประเทศที่มีความเป็นพิเศษ เพื่อการพัฒนาบ้านเมืองอย่างยั่งยืนต่อไป

ประธาน กล่าวว่า บางพื้นที่อาจจะไม่ใช่ลักษณะของ อปท. รูปแบบพิเศษเต็มรูปแบบ อาจจะเป็นเรื่องของภารกิจเฉพาะที่จะมีการมอบหรือกระจายอำนาจลงไป อาจจะได้เป็นบางกรณีขึ้นมาให้เป็นตัวอย่างโดยเฉพาะเมืองชายแดนอีกเรื่องหนึ่ง

เมื่อไม่มีเรื่องใดแล้ว ประธานขอบคุณผู้เข้าร่วมประชุมทุกท่าน และปิดประชุม

ปิดการประชุม เวลา ๑๒.๓๐ น.

(นางอรรณ ชุมทรัพย์)

ผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการการกระจายอำนาจ

ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

เลขาธิการ

ผู้จตุรายนการประชุม